Πρός τήν
Ε.Η.Μ
Λ.Παρασπευοπούλου4

πωγωνήσια

ΘΕΜΑΤΑ ΑΚΡΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΚΛΑΒΩΜΕΝΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

Ἔτος Α'
Ἀριθ. Φύλλου 5
19 Μαρτίου 1975
ΓΡΑΦΕΙΑ:
Βερανζέρου 18
ΑΘΗΝΑΙ 102
Τηλ. 534.602

Ἐπιβάλλεται κρατικὴ μέριμνα

Η ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΤΕΧΝΙΑΣ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ

Θὰ συμβάλη θετικὰ στὴν ἀναζωογόνησί τους

Εἶναι γνωστὸν βέβαια πὼς ὁ ἄνθρωπος πρὶν φτάση στὴ δημιουργία τῶν τεραστίων συγκροτημάτων τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς ξεκίνησε ἀπὸ πολὺ χαμηλά, ἂν σκεφθοῦμε καὶ συγκρίνωμε ἕνα καλύβι γιὰ νὰ μὴ ποῦμε μιὰ σπηλιὰ μ' ἕνα σύγχρονο καὶ ἄρτια ἐξοπλισμένο ἐργοστάσιο. Καὶ στὴ δαδρομὴ αὐτὴ στάθηκε γιὰ ἕνα μεγάλο χρονικὸ διάστημα στὴν παραγωγὴ ποὺ εἶχε σὰν βάσι τὸν «οἶκο» μὲ τὴν ἐνεργὸ συμμετοχὴ ὁλοκλήρου τῆς οἰκογενείας. Δημιουργήθηκε ἔτσι ἡ λεγόμενη οἰκοτεχνία ἡ ὁποία προσέφερε τόσο πολλὰ στὴν ἐξέλιξι καὶ στὴν εὐημερία τοῦ γένους τοῦ ἀνθρωπίνου, ἀφοῦ ἄλλωστε καὶ αὐτὸς ἦταν ὁ ἀντικειμενικὸς της σκοπός.

Παράλληλα ὅμως μὲ τὴν ὕπαρξι τῶν βομηχανικῶν ἢ βιοτεχνικῶν ἂν θέλετε συγκροτημάτων ὑφίσταται καὶ σήμερα ἡ οἰκοτεχνία, χωρὶς βέβαια νὰ ἔχη τὸν πρωταρχικό της ἀντικειμενικὸ σκοπό, ἡ ὁ-σημερινὴ κοινωνία, κατέχεται καὶ ποία ἐκτὸς τοῦ γεγονότος ὅτι ἐξυπηρετεῖ οἰκονομικὰ τὸν οἰκοτέχνη καὶ τὸ περιβάλλον του, προσφέρει καὶ αὐτὸ τὸ «κάτι ἄλλο» στὴν καταανάλωσι.

Ὁ ἀδηφάγος καταναλωτὴς στὴ φυσικὸν εἶναι ἀπὸ τὰ προγονικά του βιώματα καὶ οἱ κληρονομικές του αὐτὲς καταβολὲς τὸν ὁδηγοῦν ἀναπόφευκτα στὸν οἰκοτέχνη. Δὲν εἶναι ἄλλωστε μυστικὸ νὰ ποῦμε ὅτι τὸ χειροποίητο εἶναι προτιμητέο τοῦ βιομηχανοποιουμένου, ἔστω καὶ ἂν εἶναι, ποὺ ὁπωσδήποτε εἶναι, περισσότερο ἀκριβό.

Μὲ αὐτὴ τὴ βάσι ξεκινῶντας μποροῦμε ἄνετα νὰ ἐπικαλεσθοῦμε τὴν κρατικὴ φροντίδα γιὰ τὴν

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 3ην σελ.)

Πολλὰ σιεγγούνια

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ "Η ΜΑΝΝΑ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ,,

Σὲ ἀπογευματινὸ Τέϊον

Μάννα τοῦ Πωγωνίου,

Στὶς 4 τοῦ μηνὸς μᾶς ἔκανες καὶ δακρύσαμε.

Τόσες ὀμπόλιες μαζωμένες, τόσα σιαγιάκια, τόσα τσιαπράκια ποῦ τἄβρες;

Μᾶς παίρνουν στὸ τηλέφωνο Πωγωνήσιοι ποὺ τὰ εἶδαν στὴν τηλεόρασι καὶ μὲ τρεμουλιαστὴ φωνὴ ἀπὸ συγκίνησι μᾶς μιλοῦν γι' αὐτή σου τὴν ἐκδήλωσι.

Ἀνάμεσα σὲ δυὸ μέρες τοῦ Μάρτη, χαρᾶς ἡ μία — λύπης ἡ ἄλλη, σημαντικὲς γιὰ τὴν γυναῖκα γενικά, καὶ γιὰ τὴν Πωγωνήσια ἰδιαίτερα, διάλεξες νὰ συγκεντρωθῆτε. Γιὰ τὴν μιὰ (8η Μαρτίου) τὴν Παγκόσμια Γιορτὴ τῆς Γυναίκας, γράφει στὸ χρονογράφημα ὁ Κ.Θ.Β. Σοῦ στέλλομε κι' ἐμεῖς εὐχὲς καὶ λουλούδια γιὰ τὴν γιορτή σου Γυναῖκα κι' ἀκόμα περισσότερα σὲ σένα Γυναῖκα Πωγωνήσια.

Ἡ ἄλλη (2 Μαρτίου) εἶναι ἡ μέρα ποὺ πέθανε ἡ ΜΑΝΝΑ τῆς «Μάννας τοῦ Πωγωνίου», ἡ ΘΑΛΕΙΑ ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ - ΔΕΡΒΟΥ. Ἂς τὴν θυμηθοῦμε γιὰ λίγο, γιατὶ ὅπως λέει ὁ ποιητής: «Διπλοπεθαίνουν οἱ νεκροὶ ποὺ ἡ λησμονιὰ βαραίνει...» κι' ἂς ράνωμε τὸν τάφο της, μὲ φρεσκοκομμένα ἀπὸ τὶς ράχες τοῦ Κουτσόκρανου καὶ φορτωμένα ἀπὸ δροσοσταλαγματιὲς τῆς Πωγωνήσιας χαρᾶς, ἄγρια ἀγιομάνουσα, μ' αὐτή μας τὴν ἀνατύπωσι λιγοστῶν ἀπ' ὅσα γράφτηκαν γι' αὐτὴν κι' ἀπ' ὅσα εἶπε ἐκείνη.

Στὸ πνευματικὸ μνημόσυνό της ποὺ ἔγινε στὸν Παρνασσὸ ἡ μιὰ Θάλεια (κ. Ἰακωβίδου) γιὰ τὴν ἄλλη Θάλεια (Ποταμιάνου - Δέρβου) ἀφοῦ ἄρχισε μ' ἕνα δίστιχο τοῦ Ι. Κουτσοχέρα «Δάκρυ κύλα - κύλα ἀκόμα στὸ ἐλαφρὸ τῆς μάννας χῶμα» εἶπε μεταξὺ ἄλλων: «Ἡ γυναίκα ποὺ εἶχε 4 παιδιά, 2 φυσικὰ καὶ 2 πνευματικά. Τὴν Ἐλένη καὶ τὴν Λύδια, τὶς Ἀντιαλκοολικὲς Ὀργανώσεις καὶ τὴν ΜΑΝΝΑ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ.

ΘΑΛΕΙΑ ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ — ΔΕΡΒΟΥ: Ὅ,τι παρῆλθε πέρασε καὶ δὲν ξαναγυρίζει, μὰ ἂν εἶχε λάμψη δυνατὴ καὶ πάλι θὰ φωτίζει

Τὸ στερνοπαίδι της εἶναι αὐτό, ποὺ γεννήθηκε μὲ πατέρα τὸν Ἠπειρωτικὸ καϋμό της καὶ τὸ περιέβαλε μὲ περίσσεια ἀγάπη καὶ φροντίδα, ἴσως γιατὶ γεννήθηκε στὴν ξενητειά. Τὸ βάφτισε δὲ «Μάννα τοῦ Πωγωνίου».

Καὶ παρακάτω: «Λίγοι εἶναι αὐτοὶ ποὺ ἔχουν δεῖ τὴ συγκίνησι στὰ μάτια της ὅταν τύχαινε καὶ ἄκουγε τὰ ὄργανα νὰ παίζουν τὸ Μωρη κοντούλα λεμονιὰ τὸ τραγούδι τῆς Βήσσα-

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 2αν σελ.)

Ἀπαράμιλλη Καστανιανίτικη θυσία καὶ παράδειγμα πρὸς μίμησιν

ΑΧΙΛΛΕΩΣ Ι. ΤΣΟΡΤΕΚΗ

Μόνον θυσία μπορεῖ νὰ χαρακτηρισθῆ ἡ ἐνέργεια αὐτὴ τῶν Καστανιανιτῶν Πωγωνίου.

Ἡ πανέμορφη καὶ γραφικὴ Καστάνιανη μετὰ ἀπὸ μεγάλες καὶ ἀλλεπάλληλες καταστροφὲς, ἀναγκασμένη νὰ πληρώση καὶ αὐτὴ τὸ φόρο στὸν ξενητεμό, στὴν μετανάστευσι, στὸν πολιτισμὸ καὶ στὴν ἐξέλιξι, ἄρχισε νὰ φθίνη σιγὰ - σιγὰ καὶ νὰ μένη ὀρφανὴ ἀπὸ νέα βλαστάρια.

Βλαστάρια, ποὺ θὰ τὰ γαλουχοῦσε μὲ τὰ νάματα τοῦ ἠθικοῦ, τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ δικαίου, ὁ καθ' ὅλα ἄξιος καὶ ἄριστος δάσκαλος κ. Γεώργιος Σοπικιώτης καὶ θὰ τὰ ἔβγαζε ἀνθρώπους ἄξιους καὶ χρήσιμους στὴν κοινωνία.

Κάνει προσπάθειες τὸ χωριὸ γιὰ νὰ κρατήση τὸ σχολειό του, ἀλλὰ, δυστυχῶς, ὁ Νόμος ἔρχεται ἀδίστακτος καὶ ἀδυσώπητος καὶ λέει ὅτί, «μὲ πέντε (5) παιδιὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λειτουργήση».

Οἱ Καστανιανίτες θλίβονται, γιατὶ βλέπουν μὲ τὸ κλείσιμο τοῦ σχολειοῦ νὰ χάνουν ὁλόκληρο τὸ εἶναι τους, ποὺ γι' αὐτοὺς εἶναι τὸ χωριό τους, γιατὶ ἡ μόνη φωτεινὴ ἀναλαμπὴ καὶ ἡ μόνη ζωντάνια, μέσα στό, γεμᾶτο ἀπὸ ἡλικιωμένους χωριό, ἦταν οἱ κραυγὲς καὶ οἱ γλυκὲς φωνοῦλες τῶν λίγων μικρῶν παιδιῶν ποὺ εἶχαν ἀπομείνει.

Δὲν πτοοῦνται ὅμως. Ὀρθώνουν ἀνάστημα καὶ στέκονται ὁλόρθοι μπρὸς στὴν ἀπόφασι αὐτὴ καὶ ἀτενίζουν μὲ σθένος καὶ θάρρος τὸ γεγονός.

Σὰν μιὰ φωνὴ οἱ ἀπόδημοι Καστανιανίτες Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ σὰν ἕνας ἄνθρωπος παίρνουν τὴν μεγάλη ἀπόφαση νὰ στείλουν τὰ παιδιὰ τους στὸ χωριό τους, γιὰ νὰ τὸ διατηρήσουν ἀκόμη νέο καὶ ἀκμαῖο, ὅσον τοὺς ἦταν δυνατὸν.

Τριάντα καὶ πλέον γονεῖς ἑτοιμάζουν τὰ παιδιά τους μὲ τὰ ἀπαραίτητα ἐφόδια, τὰ ὁπλίζουν μὲ θάρρος καὶ αὐτοπεποίθησι, τὰ ζεσταίνουν μὲ τὴ στοργὴ τους καὶ μὲ τὴν εὐχή τους «νὰ προκόψουν», τὰ ξεκινοῦν γιὰ τὸ ἀκριτικὸ καὶ ἐπιμεθόριο χωριό τους.

Δὲν στενοχωρεῖται, δὲν κλαίει ἡ Καστανιανίτισσα μητέρα, ποὺ ταξιδεύει τὸ μικρὸ βλαστάρι της τῶν ἕξι (6) χρόνων· δὲν λυγᾶ ὁ πατέρας στὸ χωρισμό· δὲν λυγοψυχοῦν καὶ δὲν μετανοιώνουν οἱ γονεῖς γι' αὐτὴν τους τὴν πρᾶξι.

Ἡ σκέψις ὅτι θυσιάζουν τὰ παιδιά τους γιὰ τὸ γενικώτερο καλὸ τοὺς παρηγορεῖ καὶ τοὺς ἀνακουφίζει.

Εἶναι πράγματι συγκινητική, πρωτοφανὴς καὶ ἀνεπανάληπτη ἡ πρᾶξις τῶν γονέων αὐτῶν, ποὺ μπροστὰ στὴν ἀγάπη πρὸς τὸ χωριό τους, παραβλέπουν καὶ ἀψηφοῦν καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν στέρησι τῶν παιδιῶν τους. Εἶναι μιὰ θυσία ἀπὸ τὶς λίγες τόσο μεγάλες θυσίες ποὺ περιγράφονται στὶς σελίδες τῆς τρισχιλιόχρονης Ἑλληνικῆς ἱστορίας.

Ἔπαινος λοιπὸν καὶ πολλὰ συγχαρητήρια ἀξίζουν στοὺς γονεῖς αὐτούς.

Καὶ ὄχι μόνο σ' αὐτούς, ἀλλὰ καὶ στὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς Ἀδελφότητος Καστάνιανης, ποὺ μαζὶ μὲ τὸν δάσκαλο τοῦ χωριοῦ, ταλαιπωρήθηκαν, κουράστηκαν, ἀλλὰ πέτυχαν.

Πέτυχαν νὰ λειτουργήση ξανὰ τὸ σχολεῖο, σὰν οἰκοτροφεῖο πλέον στὴν ἀκριτικὴ καὶ πανέμορφη Καστάνιανη, συντηρούμενο ἀπὸ τὸν Ἐθνικὸ Ὀργανισμὸ Προνοίας καὶ ἀπὸ τὴν ἀδελφότητα τῶν ἀποδήμων Καστανιανιτῶν.

Καμαρώνουν τώρα καὶ δρέπουν τοὺς καρποὺς τῶν ἔργων τους.

Ἡ πρᾶξις αὐτὴ ποὺ εἶναι τὸ μοναδικὸν φαινόμενον ἐν Ἑλλάδι, κάνει τὰ Καστανιανιτόπουλα, τὰ καινούργια αὐτὰ Σπαρτιατόπουλα «πολῷ κάρρονες» τῶν ἀρχαίων τους προγόνων, ὅπως πολὺ σωστὰ ἐτόνισε στὸ δεύτερο Παμπωγωνησιακὸ Συνέδριο ὁ Τεριαχίτης - Δικηγόρος κ. Νικόλαος Λώλης.

Φωτεινὸς φάρος στὴν ἐπαρχία Πωγωνίου, ἡ Καστάνιανη (νῦν Καστανή) ἂς φωτίση καὶ τὰ ἄλλα χωριὰ νὰ πράξουν ὁμοίως. Ἂς ἀποτελέση ἡ ἐνέργεια αὐτὴ παράδειγμα πρὸς μίμησιν ἀπὸ ὅλους μας καὶ ὁ καθένας χωριστὰ ἂς φροντίσωμε γιὰ τὴν ἀνάπτυξι καὶ τὴν πρόοδο τῶν χωριῶν μας καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλα ἂς φροντίσωμε νὰ διατηρήσωμε τὴν ὕπαρξί τους.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ

Πτυχιοῦχος Α.Σ.Ο.Ε.Ε. Ἀθηνῶν. Ἀπόφοιτος τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐπιμορφώσεως Στελεχῶν

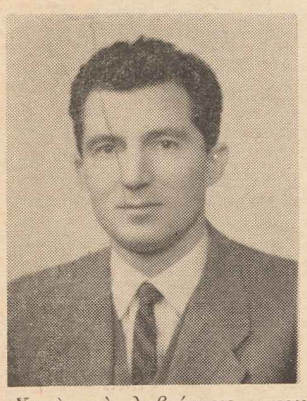

Χωρὶς νὰ λαβαίνωμε καμμιὰ πολιτικὴ θέση, γιατὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἀρχή μας, ὑπογραμμίζουμε τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ συμπατριώτη μας κ. ΣΩΚΡΑΤΗ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ ἀπὸ τὸν Παλαιόπυργο (Μέβγεζδα) Πωγωνίου.

Πιστεύομε, ὅπως ἐπανηλημμένα τὸ ἔχωμε διακηρύξει ὅτι ἡ προώθηση τῶν συμπατριωτῶν μας, σ' ὁποιαδήποτε θέση καὶ ἡ προβολή τους, εἶναι προβολὴ καὶ προώθηση τῶν προβλημάτων τοῦ τόπου μας. Ὁ κ. Σωκράτης Παπαχρήστου εἶναι πτυχιοῦχος τῆς Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ δημιουργικὰ καὶ δραστήρια στοιχεῖα τῆς ἀνθρώπινης κοινωνίας.

Εἶναι ὁ Πωγωνήσιος ποὺ μπορεῖ νὰ προσφέρη πολλὰ στὸν τομέα ποὺ θὰ ἀναλάβη.

Καὶ σὲ ἀπόφασι τῆς Παμπωγωνισιακῆς τονίζεται: ὅτι: Καλὸν θὰ εἶναι, οἱ Πωγωνίσιοι νὰ ἔχουν κατὰ νοῦν τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ συμπατριώτου μας στὶς ἐκλογὲς τῆς 30ης Μαρτίου.

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Γυναῖκα

Τοῦ Κ.Β.Θ.

Ὁ Πανάγαθος τὴν θεώρησε ἀπαραίτητο συμπλήρωμά μας καί, ἐπειδὴ (προφανῶς) δὲν εἶχε πρόχειρα ὑλικὰ γιὰ τὴν κατασκευή της, μᾶς ἀφήρεσε πλευρὸ τῆς ἀριστερᾶς!!

Ἀλλὰ γιὰ νὰ βάλωμε τὰ πράγματα στὴ σωστή τους θέσι καὶ νὰ μιλήσωμε κάπως περισσότερο σοβαρά, νομίζω ὅτι αὐτή Του ἡ ἐνέργεια ἦταν κα ὶ ἡ πιὸ σοφή. Γιατὶ πέρα ἀπ' ὅσα λέγονται γιὰ τὶς Μήδειες ἢ τὶς Ξανθίππες ἢ καὶ τὶς Μέγαιρες, ἡ Γυναίκα φίλοι μου ἀποτελεῖ σημαντικὸ παράγοντα στὴ ζωή μας, ἀρκεῖ βέβαια νὰ μὴ ξεφεύγη ἀπὸ τὸ δρόμο ποὺ ἡ μοίρα τῆς ἔβαλε νὰ τραβήξη. Καὶ ἀσφαλῶς δὲν ἐννοῶ ὅτι πρέπει νὰ εἶναι τὸ ἄβουλο πλάσμα τῶν σουλτάνικων χαρεμιῶν μὲ ἀποκλειστικὴ ἀπασχόλησι τὸ χορὸ τῆς κοιλιᾶς καὶ τὴν ἱκανοποίησι τῶν ὀρέξεων τοῦ ἀφέντη της. Ἔχει καὶ ἡ Γυναίκα, σὰν ἀνθρώπινο πλᾶσμα κάθε δικαίωμα νὰ ἔχη τὴν δική της προσωπικότητα, τὴν δική της πρωτοβουλία καὶ δραστηριότητα, ἀλλὰ καὶ τὸ πλέον σκόπιμον γι' αὐτὴν καὶ τὴν κοινωνία, πάντα μέσα στὰ πλαίσια τῆς συνεργασίας μὲ τὸν ἄνδρα. Αὐτὸ τὸ πιστεύω καὶ δὲν τὸ νομίζω, ὅπως πιστεύω ὅτι ἡ Γυναίκα εἶναι ἱκανὴ νὰ δημιουργήση ὅλες ἐκεῖνες τὶς συνθῆκες καὶ προϋποθέσεις γιὰ τὸν ἄνδρα ποὺ θὰ τὸν κάνουν ν' ἀνέβη ψηλὰ ἢ νὰ καθῆ καὶ τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν βαθμὸ καὶ τὸν τρόπο συνεργασίας της μὲ τὸν ἄνδρα. Ἡ Ἱστορία μᾶς διέσωσε γιὰ τεκμήρια πλῆθος ἀναλόγων περιπτώσεων καὶ ἡ καθημερινότητα μᾶς δίνει σωρὸ ἀπὸ τέτοια παραδείγματα. Δὲν θ' ἀναφερθῶ ὅμως οὔτε στὴν Ἱστορία οὔτε στὴν καθημερινότητα, γιατὶ ὅλοι μας, ἄλλος, λίγο, ἄλλος περισσότερο, τὸ θέμα τὸ κατέχομε. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε στὸ σημερινὸ σημείωμά μου νὰ κοιτάξω τό.. νόμισμα ἀπὸ τὴν καλύτερή του ὄψη, νὰ θυμηθῶ δυὸ στίχους τοῦ μεγάλου ποιητή μας Σικελιανοῦ «...Ἀπ' τὸ πλευρό του μυστικὰ θρεμμένη —

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 3ην σελ.)

ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΤΩ ΡΑΒΕΝΙΩΤΩΝ

Ἐπανήρχισε τὴ λειτουργία καὶ τὴ δράση του, μετὰ ἀπὸ 8χρονη ἀδράνεια, ποὺ τὴν ἐπέβαλε ἡ ἀνώμαλη πολιτικὴ κατάσταση.

Τὴν πρωτοβουλία γιὰ τὴν ἀνασύσταση καὶ ἐπαναδραστηριοποίηση τοῦ ἱστορικοῦ «Φιλεκπαιδευτικοῦ Συνδέσμου» εἶχαν νέοι ἐπιστήμονες Κ. Ραβενιῶτες καὶ καινούργια στὴν πρωτεύουσα πρόσωπα, κινούμενοι ἀπὸ ἀγνὴ φιλοπατρία κι' εὐγενικὴ φιλοδοξία νὰ φανοῦν χρήσιμοι στὸ χωριό τους καὶ στοὺς συγχωριανούς τους.

Τὸ νέο Δ.Σ. ποὺ προῆλθε ἀπ' τὶς ἀρχαιρεσίες τῆς 26)1)75, συνῆλθε σὲ πρώτη συνεδρίαση στὶς 31)1)75 καὶ καταρτήστηκε σὲ σῶμα ὡς ἑξῆς:

Πρόεδρος: Βασ. Πλόσκας
Ἀντιπρόεδρος: Νικ. Κατσένης.
Γεν. Γραμματεύς: Κων. Κοσοβίτσας
Ταμίας: Δημ. Φαραστέλλης
Μέλη: Κων. Βλεσσίδης Κλαίρη Κοσοβίτσα καὶ Ἱπποκράτης Κατσένης.

Ἀπὸ τὶς πρῶτες ἐνέργειες τοῦ Δ.Σ. ἦταν ν' ἀπευθύνη ἐγκάρδια χαιρετιστήρια γράμματα στοὺς Πρόεδρο — δάσκαλο καὶ παπᾶ τοῦ χωριοῦ καὶ νὰ ζητήση κατατόπιση τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν προβλημάτων τῆς Κοινότητος, τοῦ Σχολείου καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Σύνδεσμος ἐπραγματοποίησε συνεστίαση τῶν μελῶν καὶ τῶν ἐνταῦθα Κ. Ραβενιωτῶν ποὺ τὴ χαρακτήρισε συνάντηση γνωριμίας καὶ πρώτης ἐπαφῆς. Ἐξέλεξε 5μελὴ ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν ἐπεξεργασία καὶ τὴν τροποποίηση τοῦ Καταστατικοῦ.

Ἐκάλεσε Γεν. Συνέλευση, ὅπου ἀνακοίνωσε τὸν προγραμματισμὸ τοῦ ἔτους.

Σ' αὐτὸν περιλαμβάνονται ἐκδηλώσεις ἐκπολιτιστικοῦ καὶ ψυχαγωγικοῦ περιεχομένου, πολλὲς συναντήσεις καὶ ἐκδρομές.

Ἡ πρώτη ἐκδήλωση θὰ εἶναι ἡ «ἐκδρομὴ προσκύνημα» στὰ Κάτω Ραβένια τὸ Μεγάλο Πάσχα.

Δὲ βγάζει καπνό!

Πές μου,
ἀετέ, ποὺ στὰ ψηλὰ
πετᾶς καὶ διαφεντεύεις
ποὺ βλέπεις,
τὴν Πατρίδα μου, τὰ σπίτια.
π' ἀγναντεύεις.
Πές μου,
τὸ τζάκι μας βγάζει καπνό;
Ἀλλά,
τί νὰ μοῦ πῆ καὶ ὁ ἀετός
καὶ τί νὰ μολογήση!
Μπορεῖ,
μὲ δίχως ἄνθρωπο,
τὸ τζάκι νὰ καπνίση;

ΜΥΡΟΣ ΛΕΥΚΑΣ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Διαβάσαμε τὸ συγκλονιστικὸ βιβλίο τοῦ κ. Θεόφιλου Τσέλιου, ποὺ φέρει τὸν τίτλο: «ΤΥΡΑΝΝΟΙ ΚΑΙ ΤΥΡΑΝΝΙΣΚΟΙ — ΣΥΜΜΟΡΙΕΣ ΨΥΧΑΝΩΜΑΛΩΝ» καὶ συμφωνοῦμε μὲ τὴν ἄποψη τοῦ Συγγραφέα ὅτι γιὰ νὰ γράψη κανεὶς λίγα, πρέπει νὰ διαβάση, πολλά. Τὸ βιβλίο εἶναι γραμμένο σὲ καθομιλουμένη καὶ σκάβει βαθειὰ στὴν ἔρευνα γιὰ τὴν ψυχολογία τῶν τυράννων καὶ κάθε φύσεως κακοποιῶν. Πρόκειται περὶ βιβλίου, πού, ἀπὸ ὅσα ἐμεῖς γνωρίζομε, δὲν ἔχει ξαναγραφῆ στὸν τόπο μας. Μόλις ἐξεδόθη καὶ εἶναι βέβαιο ὅτι θὰ γίνη πολὺς λόγος γι' αὐτό. Ἀποτελεῖ ὕμνο πρὸς τὴν ἀλήθεια καὶ τὴ Δημοκρατία. Τιμή μας, ἀφοῦ ὁ Συγγραφέας εἶναι πατριώτης μας.

ΓΡΑΦΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ
— ΧΡΩΜΑΤΥΠΙΑ
— ΧΡΥΣΟΤΥΠΙΑ
Ἐμμ. Μπενάκη & Νικηταρᾶ 6
Τηλ. 601.795 - 639.465
Δ. ΤΣΙΜΠΟΓΙΑΝΝΗ & ΣΙΑ Ε.Ε.

Ἡ Πωγωνήσια Μαρία Σπύρ. Στούπη ζωγραφίζει Βήσσανη

Ἡ Μαρία Σπυρ. Στούπη ζωγραφίζει ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὸ ζεστὸ ἥλιο ποὺ πέρα στ' ἀνοιχτὰ ξεσπαργανώνεται μέσ' ἀπ' τὴν ἀγκαλιὰ τῆς θάλασσας, ἀπ' τὶς ἁπλὲς, μὰ πάντα ὧρες γιορτινές, τῆς δουλειᾶς καὶ τῆς σχόλης τῶν ἀνθρώπων τοῦ τόπου της. Οἱ ἀφὲς τοῦ χρωστῆρα τῆς ζωγράφου ἀναζητοῦν τὴν καυτὴ ἀνάσα ποὺ ἀπ' τὰ σπλάχνα λευτερώνεται τῆς ζήσης ν' ἀγγίζει τὴ δημιουργία.

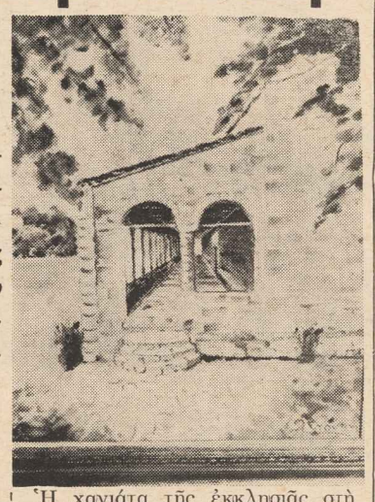

Ἡ χαγιάτα τῆς ἐκκλησιᾶς στὴ Βήσσανη. Πίνακας ζωγραφικῆς (λάδι) τῆς κ. Μαρίας Σπ. Στούπη

Γράφει ἡ ΕΛΕΝΗ ΓΥΖΗ

Ἡ Μαρία Σ. Στούπη γεννήθηκε στὸ γαλάζιο νησὶ τῶν Φαιάκων.

Ἡ εὐαίσθητη ψυχή της σμιλεμένη ἀπ' τὴν ὀμορφιὰ τῆς πλάσης τὴν ὡδήγησε στὸ δρόμο τῆς τέχνης.

Τελειώνοντας τὶς γυμνασιακές της σπουδὲς στὴν Κέρκυρα ἦρθε στὴν Ἀθήνα νὰ σπουδάσει πιάνο καὶ ζωγραφική.

Ἀπὸ τότε ἡ μουσική, σὰν καθηγήτρια πιάνου, καὶ ἡ τέχνη τοῦ χρωστήρα, τὴν κράτησαν στὸν ἀστερισμὸ τῆς Δημιουργίας. Κι' ἔτσι ἡ Στούπη ἔδωσε στὸν ἄσπρο μουσαμὰ ὅτι πιότερο ἀγαποῦσε.

Μὲ τὸ λάδι ἢ τὸ κάρβουνο, τὴ σπάτουλα ἢ τὸ πινέλο «ψιλάφισε» τὴ σάρκα καὶ τὴν ψυχὴ τῶν τοπίων καὶ τῶν ἀνθρώπων.

Σὰ δεῖγμα τῆς δουλειᾶς της δίνουμε τοὺς πίνακές της σὲ λάδι, «Ἡ χαγιάτα τῆς ἐκκλησιᾶς στὴ Βήσσανη» καὶ «Στὸν ἴσκιο τοῦ πλατάνου, στὸ Βησσανιώτικο Χοροστάσι».

Ἡ ζωγράφος προσπαθεῖ νὰ δώσει τὶς συγκινήσεις καὶ τὰ διώματα ποὺ χάραξαν τὴν ψυχή της.

Ἡ παλέτα της πλούσια καὶ χυμώδεις σὲ χρώματα δίνει τὴν ὀμορφιὰ τῆς φύσης καὶ τὶς πλευρὲς τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων τῆς ὑπαίθρου.

Οἱ χρωματισμοί της, φωτεινοί, χαμογελοῦν μὲ τρυφερότητα καὶ πίστη. Λούζονται στὰ χρώματα τῆς ἴριδος καὶ γνέθουν τὰ φιλιὰ τοῦ πρωϊνοῦ στὸ ἀδράχτι τῆς χαρᾶς. Σκυθρωποὶ ἢ γελαστοὶ οἱ ἄνθρωποι τῶν ἔργων της εἶναι οἱ ἀντιπροσωπευτικοὶ τύποι μιᾶς κοινωνίας ἀνθρώπων, ποὺ ζεῖ σ' ἕνα δικό της κόσμο.

Ἡ Μαρία Σπυρ. Στούπη λατρεύει τὴν πατρίδα της, τὴν ἑλληνικὴ ὕπαιθρο, κάθε σπιθαμὴ καὶ γωνιά της καὶ αὐτὴ ἀκριβῶς τὴν ἀγάπη της δίνει στὸ μουσαμά.

Στὸν ἴσκιο τοῦ πλάτανου στὸ Βησσανιώτικο χοροστάσι. Πίνακας ζωγραφικῆς (λάδι) τῆς κ. Μαρίας Σπυρ. Στούπη

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΤΗΛΗ

ΠΩΓΩΝΙ

«Μὲ κολακεύουν, ναί, τὸ ξέρω, ἀλλὰ μοῦ ἀρέσει» ἔλεγε ἕνας Πάπας καί, μὰ τὸν Πωγώνιο Δία, σᾶς λέω ὅτι σωστὰ τὸ ἔλεγε. Δὲν εἶναι ψέμμα τὸ ὅτι τὸ Πωγῶνι εἶναι μεγαλόπρεπη περιοχή. Τόπος καὶ ἄνθρωποι. Ἂς τὸ ξαναποῦμε λοιπόν, ἐμεῖς, γιατὶ ἔτσι εἶναι καὶ γιατί, ἀλήθεια ὅπως εἶναι, μᾶς ἀρέσει. Ἀτόφια Ἑλληνικὴ ράτσα οἱ Πωγωνίσιοι, οἱ Δεροπολίτες, οἱ Ζαγορίσιοι, οἱ Κονιτσιῶτες καὶ οἱ λοιποὶ βουνήσιοι μας, κατάγεται ἀπὸ κείνους, πού, καταδιωγμένοι ἀπὸ φανατισμένους ἐπιδρομεῖς καὶ κατακτητές, πῆραν τὰ βουνὰ καὶ φύλαξαν ἐκεῖ τὴν πιὸ πολύτιμη ἀνθρώπινη μαγιά, ὥς τὶς μέρες μας. Ἔζησαν οἱ γενιές τους στὴ φτώχεια τῶν βουνῶν, ἀλλὰ ἡ ἀρχοντιὰ καὶ τὸ παράστημα δὲν τοὺς ἀφῆκε. Καὶ στοὺς καιρούς μας, ποὺ τὰ βουνὰ κατέβηκαν στὶς πόλεις, οἱ πόλεις φαίνονται νὰ κατοικοῦνται ἀπὸ περισσότερο «ἀτόφιο» Ἑλληνισμό. Συνεννοούμαστε;

Εἶχε, βέβαια, συναίσθηση τῆς ἀνωτερότητάς του ὁ Πωγωνίσιος ἀπέναντι στὶς μειονότητες, ποὺ κατὰ καιροὺς κόλλησαν ἐκεῖ, μαζὺ μὲ τὸν λαὸ τῶν Ἑλλήνων, γιὰ νὰ ζήσουν, ἀλλὰ χωρὶς μ' αὐτὸ νὰ τοὺς προσβάλη. Ἔβλεπαν καὶ μόνοι τους οἱ ἄλλοι τὴν ἀρχοντιὰ καὶ σιωπηρὰ τὸ ἀναγνώριζαν. Ἀλλὰ χωρὶς ἐχθρότητα. Μὲ πηγαῖο καὶ ἀνεπανάληπτο χιοῦμορ ἀντιμετωπίζονταν πολλὲς φορὲς καὶ μὲ ἐνδιαφέροντες πνευματικοὺς διαξιφισμοὺς οἱ ἀρχόντοι μὲ τοὺς «ἄλλους». Δὲν νοεῖται Πωγῶνι χωρὶς χιοῦμορ. Κι' αὐτὸ λέει πολλά. Τέλος πάντων, τριγύρω - τριγύρω τὸ φέρνω γιὰ τὸ χιοῦμορ καὶ ὅσοι παρακολουθοῦν τὴ στήλη μου, καταλαβαίνουν ὅτι, ὅπου καὶ νἆναι, πλησιάζει ἡ ἱστορία μας. Καί, χωρὶς νὰ σᾶς παιδέψω ἄλλο. ἀρχίζω:

Ἐνταῦθα πρόκειται γιὰ Χριστιανόγυφτο. Προσέξτε: Δὲν ἔχω στὸ νοῦ μου συγκεκριμένο ἄτομο. Ὁ ἀντιπροσωπευτικὸς τύπος τοῦ Χριστιανόγυφτου εἶναι ὁ ἴδιος γιὰ ὅλο τὸ Πωγῶνι. Μὴ ζητήσετε νὰ μάθετε χωριὸ συγκεκριμένο, ὅπου ὁ γύφτος μας ἔκαμε λιγότερα ἢ περισσότερα. Σὲ κάθε χωριὸ μποροῦσε νὰ ἔχη γίνει.

Δὲν μποροῦσε, λοιπόν, ὁ γύφτος μας νὰ βρῆ γυναῖκα στὸ Πωγῶνι καὶ ἔφτασε στὸ Ζαγόρι μὲ δανεικὸ (δανεικό;) μουλάρι. Καὶ (πρωτοφανές, γιὰ τὶς συνήθειές τους) ἔρχονταν καβάλλα ἡ νύφη καὶ πεζὸς ὁ γαμπρός. Μπαμπουλωμένη ἡ νύφη καὶ στὴν εἴσοδο τοῦ Κεφαλοχωριοῦ περίμεναν οἱ ξαδέρφες τοῦ γαμπροῦ. «Μπρέ, καλῶστον, μπρὲ τὸν ἀφέντη μας! Γιὰ ξεμπαμπούλωσε, νὰ δοῦμε νύφη. Δὲν πῆγαν χαμένα τὰ πέταλα μᾶς φαίνεται. Γιὰ ξεμπαμπούλωσε». Καὶ πρὶν ὁ μικρόσωπος γαμπρὸς προφτάση, μόνη της ἡ σωματώδης ζαγορίσια γύφτισσα τράβηξε τὸ πέπλο καὶ τὸ στόμα τῆς θηριώδους μορφῆς ἔβγαλε κραυγὴ ἀποστομωτική:

«Ἄμ, δὲν πῆγαν, γιά!» (Χαμένα τὰ πέταλα!!).

Ὁ γάμος δὲν ἦταν ἡ ἀπαρχὴ τῆς φτώχειας τοῦ γύφτου μας. Τὴ συντροφιὰ τῆς φτώχειας τὴν εἶχε ἀπὸ τοῦ λίκνου μέχρι τοῦ τάφου. Ἀλλὰ γεννήθηκαν καὶ παιδιά. Σ' ἕνα δωμάτιο ἦταν συμμαζεμένοι. Ἐκεῖ ὁ γύφτος, ἐκεῖ ἡ γύφτισσα. Ἡ ψυχή τους γνωρίζει ἂν οἱ ἔρωτές τους ἦταν οὐράνια μελωδία. Ἀλλὰ ὁ ἴδιος ἔδινε περισσότερο ρεαλιστικὴ ἐξήγηση σ' αὐτό. Ὅταν τὸ πρῶτο γυφτάκι ἔφθασε στὴν ἡλικία, ποὺ λειτουργοῦν καὶ οἱ πέντε αἰσθήσεις μας, σὲ μαῦρα μεσάνυχτα, στὸ μοναδικὸ δωμάτιο, τὸ φτωχὸ ἀπὸ ἐπίπλωση, ἀλλὰ πλούσιο σὲ φλόγα αἰσθησιακή, στὸ πηχτὸ σκοτάδι, ἀκούστηκε — τὸ γυφτάκι — νὰ ρωτάη:

—Τί κάνει ἔτσι, πατέλα;

—Σκάσε, πίνει ἡ γάτα νελό!

Καὶ κάποτε, ὅταν τὸ δεύτερο παιδί, θηλυκό, ἔγινε δεκατεσσάρων, παρέα μὲ τὸν πατέρα, στὸ ποτάμι, ἀντίθετα στὸ ρέμμα, κρατῶντας τὸ καλάθι μὲ τὰ ψάρια καὶ ἀκολουθῶντας μέσα στὸ ρέμμα, ἔγινε ἥρωας τῆς κατωτέρω ἀμίμητης συνομιλίας:

—(Γύφτος): Βγάλε ἀπὸ τὴν πόχα τὴν πέστροφα.

—(Γυφτοπούλα): Ποιὰ πέστροφα;

—Γκαβή εἶσαι;

—Μάζεψε τὰ καλαμπαλίκια σου γιὰ νὰ βλέπωμε καὶ κανένα ψάρι.

Ἦταν ξεβράκωτος ὁ γύφτος καὶ τὸ κορίτσι εἶχε μεγαλώσει. Παρὰ ταῦτα δὲν πονηρεύονταν καὶ ἡ κουβέντα ἦταν χωρὶς ὑποκρισία. Στὴ Σουηδία, στὶς σάϊνες, ὁλόκληρη ἡ οἰκογένεια, γυμνὰ κορμιά, ἀπονήρευτα καὶ ἀνυπόκριτα παίρνουν θέση στὰ ξύλινα καθίσματα καὶ ἀπολαμβάνουν τὸ ζεστό τους μπάνιο. Ἂν, ὅμως, ἔμπαινε ζήτημα πρωτοπορείας, ἀδίστακτα θὰ ἔλεγα ὅτι ὁ γύφτος μας εἶναι ὁ πρῶτος διδάξας.

Ἔχει χιοῦμορ τὸ Πωγῶνι καὶ ὀμορφιὰ καὶ ποίηση. Ἀλλά, καθὼς ἔγιναν τώρα τελευταῖα δρόμοι καὶ ἡ πατρίδα μας ἔγινε προσπελάσιμη στοὺς πάσης φύσεως ἐμπόρους, πολὺ φοβᾶμαι ὅτι θὰ τὰ χάση. Δὲν μοῦ ἀρέσουν οἱ πολλοὶ ἐκεῖ, ἀφῆστε νὰ τὸ χαροῦμε μοναχοί μας ὅπως τὸ ξέραμε καὶ ὅπως τὸ θέλομε.

ΘΕΟΦ. ΤΣΕΛΙΟΣ

ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΒΑΣΙΛΙΚΙΩΤΕΣ ΟΠΩΣ ΛΕΝΕ: «ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΑΝΔΡΕΣ»

Τώρα ἂν τὸ διαβάσουν κι' ἄλλοι ποὺ δὲν δοκιοῦνται!! ἂς πᾶνε Ἀχαρνῶν 32

Τσαραπλανίτικο ζιαφέτι Ἀποκρηάτικο σουσούμιασαν δυὸ τρεῖς — Βασιλικιῶτες ἀπ' τὸ Περιστέρι (ὄχι ἀπὸ τὴ Μέγκουλη) — ὁ Κώτσιο - Σπῦρος (βλέπε Τζιτζίκω), ὁ Κώτσιο - Γκούμας (ποὺ εἶπε: «Ἀντίο φτώχεια» ὅπως λέει ὁ Βασίλη - Μαζιώτης) κι' ἄλλοι ἀπ' τοὺς πρόποδες τῆς Ἀναργύρας!! καὶ ἀπὸ τὴν συνοικία τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων ὅπως ὁ κύριος Βασ. Βασ. (Σπ. Πάτση 36 καφενεῖον μὲ θεροπούλα) ἂς τοῦ κάνωμε καὶ λίγο διαφήμισι ποὺ δὲν τὴν ἔχει ἀνάγκη, γιατὶ ἂν βάλη ὑποψηφιότητα γιὰ ὅ,τιδήποτε, μόνον ποὺ θὰ λέη ὅτι λέγεται Βασ. Βασ. θά... βγῆ. Ἄσε ποὺ καὶ τὴν γυναῖκα του τὴν προσφωνοῦμε κυρία Βασ. Βασ. Βασ. Νἄχετε κατὰ νοῦ ὅτι, μιὰ φορὰ τὸ χρόνο, μιὰ ἀπὸ τὶς αἴθουσες τοῦ καφενείου του, νομίζω τὴν «αἴθουσα Γκουστερίτσες» ἢ τὴν «αἴθουσα Βρακανίδες» (καλλίτερα συντεριάζη μὲ τὸ «Ἑσπερίδες») τὴν μεταβάλη σὲ Λέσχη γιὰ κάνα... ψιλό, ὅπου εἴχαμε κάποτε μιά... συνάντησι μὲ τὸν Φσιέτ.

Ξεστρατήσαμαν καὶ ἀφήκαμαν τὸ χορό!

Λοιπὸν - Λοιπόν... πλήρης ἐπιτυχία ὁ χορὸς ἀφοῦ δὲν ἀπόμεικε τόπος γιὰ χορό.

Ἀντζιὰκ ἐπειδὴ ἔφκιακε τὸ τακίμι θὰ βάλωμε Στρόϊρα τὸ Γάκη - Χρόνη (ἐκεῖνο τό... ἀπέραγο, μονοπάτι ἀγοπάνω ἀπ' τ' Θώμαινας, εἶχε ἀναστενάξει ἀπὸ τό: «Ἔλα μωρήμη... Δὲν ἔρχομαι». Τώρα φαίνεται ἦρθε ἡ... Μωρὴ ἀφοῦ ἔτσιωσε καὶ γυιοὺς ὁ Γάκης). Ὁ Γάκης, ἔφκιακε τὸ τακίμι μὲ πρῶτο τὸν ἀδερφὸ τό... Λέκο. Ὁ Κώτσιο - Λούκας (καλός), καὶ τὸ βιολὶ τοῦ ζαμανικοῦ Φόρο - Μπατζῆ ἀντάμα, κόντευαν νὰ πιάκουν τὸν Κουλό. Ὁ Κράνιας ἐπίσης καλὸς (στὸ ζόρι, τοὔφυγε ἡ μασέλλα εἶπαν...) καὶ ἕνα ἀκόμα βιολὶ ἀπ' τὸ Τσιοφτιλίκι ἀφοῦ ἔχομε σώγαμπρους κι' ἐκεῖ τὸν Νάσιο - Σπῦρο καὶ τὸν Νῖκο - Τσιέτα.

Ἀπ' τὰ Δολιανὰ τὸ γυναικοσόϊ τοῦ Ζαβοῦ κι' ὁ Ζαβὸς βέβαια κι' ὁ Σταῦρος ὁ Γεωργίου (δὲν ξέρωμε παρατσούκλι) μὲ τὴν Καλλιόπη. Ἐπίσης ἀπὸ τοὺς μισο - ἀλλόχθονες, οἱ Ἀντώνοβιτς (πλήρωσαν καὶ τὴν συνδρομὴ κι' ἔτσι βγάλαμαν τὰ ἔξοδα) καὶ οἱ γαμπροὶ τοῦ Λιάρου, ὁ Φώτης μὲ τὴν Βασιλεία κι' ὁ ἄλλος ὁ Γιῶργος ὁ.., πὼς τὸν λένε; (Ξεχνοῦμε τὸ πανάνομά του) ἀπὸ τὸ Πήδημα (εἶναι... ὡραῖο καμπίσιο χωριὸ) τῆς Καλαμάτας ποὺ ἐπειδὴ ἔλειπε ἡ Δώρα δὲν ξεκολλοῦσε ἀπὸ τὴν Κάνια κι' ἂς μὴ τοῦ ἀρέσουν τὰ νοστιμότατα μπουρέκια της, ἴτσιου δὲν τὰ γλωσσιάζει ὁ Ἀμπανόζης λὲς καὶ θὰ τοῦ σταθοῦν στὴ γκούσια.

Ἀπὸ σιαπέρα: Δεπαλίτσα: ὁ Τόλιας, κι' ὁ πασιᾶς τῆς Παπαλάμπραινας (συμπάθεια τοῦ Κώτσιο - Λούκα).

Ὀστανίτσα: Ὁ Κώτσιος τοῦ Ἀνδρέα Σαμαρά.

Ἀπ' τοὺς γηγενεῖς: Ὁ Γκολντάνης, στὸ χορὸ ἀπάνω, ἔβγαλε σακκάκια, ἔβγαλε γραβάτες, ἔβγαλε πουκάμισα, κάτι τοῦ λέει ἡ Κίτσιενα σὰ νὰ τοῦ λέη, μὴ βγάζης τὸ πουκάμισο δὲν ἄλλαξες φανέλλα ἀλλὰ ποὺ τσιὰτ μω — Κίτσιενα. Ὁ Γιάννη - Τούλης (ὅλο ἀγαλίκι) κλωθογυρισμένος ἀπὸ μπούτσιερα καλλιβλέφαρα τσουπιὰ μὲ γκιούλσια (ἀφοῦ δὲν τὸν γκατζιουλώνει ἡ Ἀγαθή!!) ἀλλὰ ἡ μιὰ ἦταν ἡ ντίβια ἡ ἀδερφή του ἡ Μαρία, ἡ ἄλλη ἡ Μαρία τῆς Ξένης τοῦ Κιούρη, ντίβια κι' αὐτὴ κι' ἦταν ὅμως κι' ἄλλη μιὰ ντίβια τοσύπω ἀλλὰ δὲν τὴν ξέρομε.

Ὁ Τάσιος ὁ Λάβαρης μ' ἔφαγε: σιήκου νὰ φύγωμε, στὶς ὀχτὼ ἡ ὥρα θὰ πάω γιὰ τὴ Λάρισα (ΠΑΣ - Γιάννινα). Χ θὰ φέρετε τοὔλεγε ὁ Πρίντζης, 2 ἔλεγε αὐτὸς καὶ γιὰ ποὺ κέρδισαν...

Ὁ Χίλιο Σπῦρος μὲ τὶς τρεῖς θηλυκαριές, τὴν πρώτη τὴν παντρεμένη καὶ τὴν γλυκειὰ Μαρία μὲ μόνιμο τὸ χαμόγελο στὰ χείλη.

Ἂς μᾶς σχωρέσουν οἱ ἄλλοι (ὅπως ὁ Λούκας ποὺ ἔτρωγε ἀπάνω στὸ κούτσουρο μιὰ σκοταριὰ μὲ τὸν Μίνω τσ' Νίτσας. Δίπλα στὸ Μίνω, ὁ Μπάσιο Φώτης κι' ἀνάμεσά τους ὁ Κίτσιο - Λιοῦζες σὰν τὸ γάλα μέσα στὶς μυῖγες καὶ κάτι ἄλλοι ποὺ ἦταν στρικωμένοι σὲ μιὰ ζντριβὴ στὴν ἀστριγάχα σὰ χάμπρουκες) γιατὶ φωνάζει ὁ Φημερίδης, δὲν ἔχομε τόπο μοῦ λέει· θὰ βγοῦμε κι' ὄζω ἀπ' τὸν ὄχτο (διάβαζε περιθώριο) γι' αὐτὸ κι' ἐμεῖς τὸ στανικώνομε κι' ἐσεῖς... φασουλίστε τον Τσαραπλανίτικα ἢ Βασιλικιώτικα.

Ὁ Μισο - Τσαραπλάνης Ζώης

ΓΛΩΣΣΙΚΑ ΙΔΙΩΜΑΤΑ

Ἀναργύρα = Ἡ ἐκκλησία Ἁγ. Ἀναργύρων
ἀπόμεικε = ἔμεινε
Θεραπούλα = μικρὴ θύρα (ὑπηρεσίας)
Γκουστερίτσες = Σαῦρες
ἔφκιακε = ἔφτιαξε
Ζαμανικὸς = Αἰωνόβιος
Πιάκουν = πιάσουν — φτάσουν
παράνομα = ἐπώνυμο
Μπουρέκια = πίττες
Τσιουπιὰ = κορίτσια
γκιούλσια = ἀρώματα
γκούσια = λάρυγξ
μὼ = καλὲ
γκατζιουλώνω = κουκουλώνω
Ντίβια = Ὑψηλὴ, εὔκορμη
Θηλυκαριὲς = θυγατέρες
Ζντριβὴ = ἐσοχὴ μὴ φωτιζομένη ἐπαρκῶς
Φημερίδης = ἐκδότης
στανικώνω = τελειώνω (ἡ τελευταία βελονιὰ στὸ πλέξιμο τῆς πατούνας = κάλτσας)

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ "Η ΜΑΝΝΑ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ,,

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

νης». Ἐδῶ θὰ θέλαμε νὰ ποῦμε ὅτι αὐτὸ δὲν τὸ πάθαινε μόνον ἡ Θάλεια... ἀλλὰ ἂς ἀφήσωμε τὴν κ. Θάλεια νὰ συνεχίση: «Μήπως τὸ προγονικὸ αἷμα ἦταν ἡ αἰτία νὰ ἱδρύση ἡ Θάλεια καὶ τὸ πρῶτο γυναικεῖο Σωματεῖο τῆς Ἠπείρου;

Ὑπερήφανη γιὰ τὴν γενιά της, στὴν ἔκκλησι ποὺ ἔκανε στὶς Πωγωνήσιες γυναῖκες γιὰ τὴν ἵδρυσι τοῦ Συλλόγου ἐτόνιζε: Ὅπως εἶναι κακὸ νὰ μὴν ἔχη ἕνας Πατρίδα, εἶναι χειρότερο νὰ κατάγεται ἀπ' τὸ Πωγώνι — τὴν ὡραιότερη περιοχὴ τῆς Ἠπείρου, ποὺ ὀφείλει τ' ὄνομά του στὸ πέρασμα τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου, αὐτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου — καὶ ν' ἀφίνη νὰ ξεχνιέται ἡ καταγωγή του ἀπὸ μιὰ ἐγκληματικὴ ἀδιαφορία. Ἐμεῖς οἱ γυναῖκες τοῦ Πωγωνίου ἔχομε μεγάλη εὐθύνη ἀπέναντι στὶς ἐπερχόμενες γενεὲς τοῦ Πωγωνίου. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ κάνωμε τὰ χωριά μας, μὲ τὴν ὡραία ἱστορία τους νὰ ξαναζήσουν».

Ἀπὸ σένα τώρα «Μάννα τοῦ Πωγωνίου» (μάννα μας καλή μας μάννα... ὅταν πάη γιὰ κάποια ἄλλη) θέλομε νὰ γίνης ΝΕΡΟΜΑΝΝΑ, δηλαδὴ βασικὴ πηγὴ καὶ ἀπὸ σένα νὰ πηγάζη — ν' ἀναβλύζη ἢ ὅταν ξεκινήση, νὰ φροντίζης σὰν Μάννα (μὲ τὴν ἔννοια τοῦ: «Μάννα = κυρία αὔλαξ ἀρδεύσεως») νὰ ποτίζεται καὶ νὰ προκόβη κάθε τὶ γιὰ τὸ Πωγώνι.

Η ΘΑΛΕΙΑ ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ - ΔΕΡΒΟΥ (μὲ τὸ τόξο) ντυμένη Πωγωνήσια.

Μᾶς ἔδειξες ὅτι πολλὰ μπορεῖς νὰ κάνης!

Οἱ θοῦγες σου ποὺ ἔσεραν ὅλους τοὺς χορούς: τῆς Νύφης, τὴ Βασιλαρχόντισσα, τὴ Γκάϊντα, τὸν Ντελῆ Παππᾶ ἔδειχναν ὅτι εἶναι πέρα γιὰ πέρα Πωγωνήσιες μὲ κεφαλαῖο «Π», ἔνοιωθαν τί χόρευαν. Βέβαια θὰ ἦταν πολὺ νὰ ζητάγαμε... ὅταν τοὺς βαροῦν, τὸ χορὸ τῆς Νύφης τουλάχιστον, νὰ χαμηλοκυττάζουν καὶ νὰ τὸν χορεύουν. Πάντως μᾶς εἶπε κάποια, ὅταν ἀκούω τὸ τραγούδι τῆς ἐποχῆς «Αὐτὸς ὁ τόπος μᾶς ματώνει καὶ μᾶς καίει!! μὰ τὸν πονᾶμε», ἡ σκέψι μου πηγαίνει ...ΕΚΕΙ!!!...

Δείχνουν λοιπὸν ὅτι πονᾶμε τὸν τόπο μας καὶ ὅτι μπορεῖς νὰ βασίζεσαι στὶς θοῦγες σου «Μάννα». Βγάλτες ἀπ' τὲς αὐλές σου μὲ τό:

«Ἔβγα Θούγω'μ ἔβγα ἔβγα ὄχ τὲς αὐλές σου.
Σύρε στὲς δικές σου
γιὰ «νὰ κάνωμε τὰ χωριά μας νὰ ξαναζήσουν».
Θούγω μου!! Τί γλυκόηχο ὑποκορίστικὸ ἢ ἐμᾶς μᾶς φαίνεται ἔτσι;

Πωγωνήσια
Μηνιαία τοπικιστικὴ Ἔκδοσις Ἀκριτικῆς Ἠπείρου
Δ)νσεις συμ. τῷ Νόμῳ
Ἰδιοκτήτης - Ἐκδότης ΔΗΜ. ΒΑΣΑΓΙΑΝΝΗΣ
Βερανζέρου 18, Ἀθῆναι 102
Τηλ. 534.602
•
Δ)ντὴς Συντάξεως ΜΑΝΗΣ ΗΛ. ΜΙΧΑΗΛ
Β. Γεωργίου Β' 43
Ἀθῆναι Τ.Τ. 516
Τηλ.: 7660.057
•
Προϊστάμενος Τυπογραφείου Μελ. Ζῶρζος
Μεσολογγίου 16
Τηλ.: 611.372
•
Ἐτήσιαι Συνδρομαὶ
Ἰδιωτῶν δρχ. 150
Κοινότητες Δωρεὰν
Ἀδελφότητες » 200
Ν.Π.Δ. & Ι.Δ. » 1.000

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
ΚΗΦΙΣΟΥ 91
ΜΕΤΑΦΟΡΑΙ ΗΠΕΙΡΟΥ ΚΩΝ. ΝΙΚΑΣ
ΠΤΕΡΥΞ Β10 & Γ9
Πληροφορίαι: 541.493
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑΙ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΔΙ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΙΝΤΖΗΣ
Δρ Ἰατρὸς — Χειρουργὸς
Δέχεται καθ' ἑκάστην 6—8 μ.μ. πλὴν Σαββάτου
Βασ. Σοφίας 119 — Τηλ. 6422.243

Παλιὰ καὶ τωρινὰ

ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ

Τοῦ κ. ΣΠ. ΣΤΟΥΠΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὅμως, «ὁ ἕνας ὁ λόγος φέρνει τὸν ἄλλο», λέμε στὸ χωριό:

Ἄλλοι θεωροῦν καθῆκον ἢ διὰ λόγους σκοπιμότητος καὶ τοπικῆς φιλοτιμίας νὰ κάνουν διαλέξεις, νὰ τιμοῦν συντοπίτες τους ποὺ διακρίθηκαν στὸν κόσμο τοῦ πνεύματος, σὲ ἔργα πατριωτισμοῦ, εὐποιΐας κλπ. Κάνουν φιλολογικὲς ἐκδηλώσεις, τοὺς ἐμφανίζουν ἀπὸ τοῦ ραδιοφώνου, τοῦ τύπου, τοὺς βραβεύουν κλπ. Οἱ Πωγωνήσιοι ὅμως σιωποῦν, ἐνῶ συγκριτικὰ μὲ πολλοὺς ἄλλους ἔχουν τὸ προβάδισμα σὲ τέτοιου εἴδους προβολές, οἱ ὁποῖες ἄλλωστε δὲν στεροῦνται καὶ πρακτικῆς ἀξίας. Πόσες λ.χ. ἐπαρχίες διαθέτουν προσωπικότητες τοῦ ἀναστήματος Ἀθηναγόρα τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Σπ. Βλάχου, τοῦ μοναδικοῦ στὸ πανελλήνιο Βησσανιώτη «Ὑπουργοῦ Παιδείας τοῦ Ἀλυτρώτου Ἑλληνισμοῦ» Ἡροκλέους Βασιάδη, τοῦ διεθνοῦς φήμης καθηγητοῦ Περ. Βιζουκίδη καὶ τόσων ἄλλων;

Ἐπίσης τῶν συγγραφέων: Οἰκονομίδη ἀπὸ τὴν Πολύστιανη, τοῦ Λ. Βασιλειάδου ἀπὸ τὸν Παληόπυργο κ.ἄ. ποὺ μὲ τὰ ἔργα τους κατὰ τὴν τουρκοκρατία ἄφησαν ἐποχή; Σὲ νεώτερους δὲ χρόνους τοῦ ποιητοῦ Γ. Δάκα ποὺ ἀπεκλήθη ψάλτης τοῦ Πωγωνίου, τοῦ Νικ. Πατσέλη κ.ἄ;

Πῶς τοὺς ἐτιμήσαμε καὶ πόσοι κυρίως ἀπὸ τοὺς νεωτέρους, τοὺς γνωρίζουν;

Ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος, σὲ μιά του ὁμιλία στὴ Βουλή, τόνισε: «Πρέπει νὰ γνωρίσωμε καὶ νὰ μελετήσωμε τὸν τόπο μας, γιὰ νὰ τὸν ἐκτιμήσωμε καὶ νὰ τὸν ἀγαπήσωμε περισσότερο».

Μέσα ὅμως στὴ σημερινὴ ζωὴ τῶν μεγαλουπόλεων, εἶναι συζητήσιμο ἂν μπορεῖ νὰ συγκρατηθεῖ ἢ ἀναπτυχθεῖ — προκειμένου γιὰ κείνους ποὺ γνωρίζουν τὴν πατρικὴ γῆ ἐξ ἀκοῆς — ἀγάπη καὶ ἐνδιαφέρον ἀρκετό, ποὺ ἀποτελεῖ ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιὰ τὴν ὕπαρξι καὶ ἐπιβίωσι τῶν πατριωτικῶν μας ὀργανώσεων ποὺ ν' ἀνταποκρίνωνται στὴν ἀποστολή τους πλήρως.

Ἕνας ἐτήσιος χορὸς κι' αὐτὸς ὄχι σωστὸς Ἠπειρωτικός, δὲν μεταβάλλει τὴν κατάστασι. Γι' αὐτό, ἡ ὕπαρξις τῆς «Πωγωνήσιας» καὶ μάλιστα μὲ τέτοια ζωντάνια πατριωτική, ἀποτελεῖ ἕνα σπουδαῖο βῆμα προβολῆς, γιὰ ἕνα καλύτερο αὔριο, τῆς μαρτυρικῆς ὅσο καὶ ἀδικημένης περιοχῆς μας καὶ πρέπει ἰδιαιτέρως νὰ ὑποστηριχθεῖ.

ΣΠΥΡΟΣ ΣΤΟΥΠΗΣ

ΓΥΝΑΙΚΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ὁλόσωμη χαρά...» καὶ νὰ σταματήσω στὴν τελευταία λέξι: «χαρά». Γιατὶ στ' ἀλήθεια εἶναι χαρὰ ἡ παρουσία τῦς Γυναίκας στὴ ζωή μας. Εἶναι «χαρὰ» ἡ μάννα, ἡ ἀδερφή, ἡ κοπέλλα, ἡ ἐρωμένη, ἡ φίλη καὶ ἀκόμα πιὸ πολὺ ἡ συντρόφισσα στὴ ζωή, ἡ καλή, ἡ νοικοκυρεμένη, ἡ ἀληθινὴ σύζυγος, ποὺ ξεκινᾶς, πιασμένος χέρι - χέρι, τὴ ζωή, χορεύοντας καὶ τραγουδῶντας καὶ δέχεσαι ἀπὸ τὸ τρεμάμενο ἔστω, χέρι της στὰ γηρατειὰ τὸ παρήγορο χάδι καὶ τὸ ζεστὸ τίλιο (αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια).

Σ' ὅλο τὸν κόσμο, ὅλες τὶς ἐποχές, ποιητὲς καὶ πεζογράφοι, ζωγράφοι καὶ γλῦπτες, τραγούδησαν ὁ καθένας μὲ τὸν δικό του τρόπο αὐτὴ τὴ «χαρὰ» ποὺ λέγεται Γυναίκα, ἀλλὰ καὶ ὁ καθένας ποὺ δέχτηκε καλωσυνάτα στὴ ζωή του αὐτὴ τὴ χαρὰ ἔγραψε τὸ δικό του καὶ αὐτὸς μὲ τὸν δικό του τρόπο, τραγούδι τῆς «χαρᾶς» του.

Ἀλήθεια, πόσο πιὸ ὄμορφος θὰ ἦταν ὁ κόσμος ἂν αὐτὴ ἡ «χαρὰ» δὲν ἔπαιρνε, ὄχι τόσο συχνά, τὴ μορφὴ τῆς Ξανθίππης ἢ τῆς Μήδειας, δὲν γινότανε, ἂς ποῦμε, ἡ «κακὴ» πεθερά! Ἀλλὰ θὰ μοῦ πῆτε εἶναι ποτὲ δυνατὸν νὰ συμβῆ κάτι τέτοιο; Συμφωνῶ πῶς, ὄχι βέβαια, γιατὶ τότε θὰ εἴχαμε ἕτοιμα τὰ θεμέλια τῆς ἰδανικῆς κοινωνίας, μιὰ καὶ ὅπως ἔχει ἀποδειχθεῖ βασικὸ ρόλο στὴ θεμελίωσι αὐτὴ κρατάει ἡ Γυναίκα.

Φαίνεται ὅμως πὼς ἐγὼ παρασύρθηκα καὶ στριφογυρίζω τὸ «νόμισμα» καὶ κρυφοκυτάζω τὴν ἄλλη ὄψι, ἐνῶ θέλησί μου ἦταν ἀπὸ τὴν στιγμὴ ποὺ ἄρχισα νὰ γράφω τοῦτο τὸ κομμάτι, νὰ κοιτάξω τὴν καλύτερη ὄψι καὶ τοῦτο γιατὶ ἐπιθυμῶ τὸ σημερινὸ χρονογράφημα τῆς ἐφημερίδος μας νἆναι τὸ συμβολικὸ δῶρο μας στὴ Παγκόσμια Γιορτὴ τῆς Γυναίκας ποὺ καθιερώθηκε γιὰ τὶς 8 Μαρτίου ἑκάστου ἔτους. Ἂν οἱ γυναῖκες ποὺ θὰ τὸ διαβάσουν μείνουν ἱκανοποιημένες τότε χαρᾶς Εὐαγγέλια... στοὺς ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι θἄχουν βέβαια τὶς ἀντιρρήσεις τους, ἀλλὰ ἂς τὶς κρατήσουν «μυστικὲς» καὶ νὰ δώσουνε τὶς εὐχὲς ποὺ ὁ καθένας θέλει, ἀφοῦ πρόκειται γιὰ Ἡμέρα Γιορτῆς.

ΧΑΡΕΣ

Στὶς 9 τοῦ Φλεβάρη ἔγινε στὶς Καξιοὺς ὁ γάμος τοῦ Ντίνο - Σιούζου (ὁ γυιὸς τοῦ Νάσιο - Κέντρου). Ἡ νύφη ἀπὸ τὸ Μετζιτιέ, κόρη τοῦ Μεντῆ, γνήσια βλαχοπούλα τοῦ παλιοῦ καιροῦ (ποὺ τσιεμπέρι ὅμως καὶ τρεῖς μέρες νηστικὴ πρὶν ἀπ' τὰ στέφανα). Ὁ γαμπρὸς πῆγε καὶ τὴν βρῆκε στὸ χειμάδι μὲ τὸ παντελόνι στὴν στρούγγα ἄρμεγε τὰ πρόβατα. Βουνὸ ἡ προῖκα της, φλοκάτες, ὡς καὶ ντουλάπα τὶκ τῆς νέας ἐποχῆς καὶ κρεββάτι.

Τὸ γλέντι βάσταξε ὡς τὴν Δευτέρα τὸ ἀπόγιομα.

Τὸ κλαρίνο τοῦ Κώτσιο - Λούκα ἤτανε μιὰ ζεστασιὰ μέσ' τὴν παγωνιὰ τοῦ Φλεβάρη.

Ὁ Σπανὸς (Περικλῆς Κιτσώνας) μάγειρας ὑπέροχος. Τὸ γιαχνὶ καὶ τὸ πιλάφι του γνήσιο Καξίτικο. Ὁ Νάσιος 15 σφαχτὰ γιὰ τὴ χαρὰ τοῦ γυιοῦ του ποὺ τὸν περίμενε πὼς καὶ πῶς ἀπὸ τὴν Γερμανία γιὰ νὰ τὸν παντρέψη σὰν βλάχος μὲ τὴν βλαχοπούλα. Ὅλο τὸ χωριὸ ἔφαγε καὶ ἔπιε χωρὶς ἐξαίρεσι

Τοὺς εὐχόμαστε νὰ ζήσουν καὶ νὰ εὐτυχήσουν καὶ οἱ γονέοι τους νὰ τοὺς χαίρονται

ΕΝΑΣ ΚΑΞΙΤΗΣ

Στὸν Ἀνδρέα καὶ τὴ Ράνω Παπασταύρου (ἀπ' τὸ Λάχανο) ποὺ πάντρεψαν τὸν πρῶτο γυιό τους τὸν Ἀντώνη μὲ τὴν Πολυτίμη Ἀγρογιάννη εὐχόμαστε κι' ἐγγόνια νὰ ἀξιωθοῦν νὰ παντρέψουν ἀλλὰ νἄχουν καὶ κλαρίνα στὸ γάμο.

Στὸν Ἀντώνη καὶ στὴν Πολυτίμη, ζωὴ εὐτυχισμένη.

⁂

Στὴν κυρία Μαρία Μουσμούτη ἀπὸ τὸ Βασιλικὸ καὶ σ' ὅλο τὸ Φιλέκο γιὰ τὸ γάμο τῆς Ντίνας τους καὶ στοὺς συμπεθέρους (οἰκογένεια κ. Λ. Πετεινάτου) γιὰ τὸν Κώστα τους, τὶς ἀπὸ καρδιὰ εὐχές μας. Στὰ παιδιά, Κώστα - Ντίνα, νὰ εἶναι εὐτυχισμένη ἡ καινούργια τους ζωὴ ποὺ ἄρχισε στὶς 12 τ.μ. στὶς 7μ.μ. ξεκινῶντας ἀπὸ τὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίου Νικολάου Καλλιθέας.

⁂

Στὴ Γουμενίτσα παντρεύτηκε ὁ Σπῦρος τοῦ Σωκράτη Τσέπα ἀπ' τὸ Βασιλικὸ

Θερμὲς εὐχὲς

Στεφάνωσε ἡ Γλύκω τοῦ Κίτσιο - Σπύρου.

Καὶ μὲ λάδι Νούνα!!

σιούμαλα

Μεγάλο ζόρι στὰ χωριά μας: Σ' ἄλλα οἱ ζυμώσεις ἔγιναν μὲ προζύμια τῆς μπύρας κι' ἄλλα ἔφκιακαν... Λιψὸ ἢ Λιπανό.

Κάποιος ποὺ τὄχε πάρη ἀπὸ καιρὸ ἀπόφασι νά... ἐκτεθῆ, διέθεσε 600... δραχμὲς γιὰ μικρο μεγαφωνικὲς ἐγκαταστάσεις (ὅπως στὴν Ἀθήνα).

Σᾶς μεταφέρομε τὰ σιουμαλίσματα ποὺ ἔφτακαν σι' αὐτιά μας ἄλλα ἔντονα κι' ἄλλα ὑποτονικά.

Στὸ ΔΕΛΒΙΝΑΚΙ: Ὑποψήφιος Δήμαρχος ὁ κ. Σωκράτης Μπονίτσης πλαισιομένος ἀπὸ τοὺς κ.κ. Ἀλκ. Λάμπρον, Ἀλ. Κάμτσιον, Μιλτ. Γεωργίου, Γ. Μπέλον. Δὲν μάθαμε γι' ἄλλους.

ΑΝΩ ΡΑΒΕΝΙΑ: Βασ. Γκερλές, Ἀρ. Καραλῆς, Κων. Νίττας, Θεόδ. Τσουμάνης. Μιὰ καὶ γράφομε γιὰ τὰ Α. Ραβένια, ὁ Θανάσης ὁ Πρωτόπαππας παρὰ λίγο νὰ γίνῃ μακαρίτης ἀπὸ τραακτέρ. Εὐτυχῶς δὲν ἔπαθε τίποτε. Καὶ τοῦ εἴχαμε συστήσει μὲ σχόλιό μας νὰ προσέχη...

ΒΑΣΙΛΙΚΟ: Συνδυασμοὶ μπόλικοι. Κάτι ξέρομε βέβαια ἀπὸ συνδυασμοὺς ἀλλὰ ἀναφέρομε ἀ ὀνόματα ἀνακατωμένα ὅπως τ' ἀκούσαμε κι ενα μονάχα τοὺς παρακαλοῦμε νὰ προσέχουν νὰ μὴν κάνουν τὸ χωριὸ μπράλια:

Τσάβαλος Β., Φίλιος Δ., Κοτσίρης Γ., Κολόκας Γ., Κοντούλης Σπ., Μπίντας Χαρ., Δημητριάδης Δ., Τζίμος Κ., Κελεπούρας Π., Τσάβαλος Χαρ., Μπαϊκούσης Ἀπ., Τίλης Β., Πρόκος Α., Χρόνης Ν., Μπούρας Π., Μάρης Ἠλ., Ἄρτας Στ., καὶ ὁ Νικόλα Καρρᾶς... Προσέξτε ὅμως γιὰ σύμβουλος (ἦταν καὶ παλιὰ) μὲ τὸν συνδυασμὸ Γιατρᾶ στὴν Μεταμόρφωσι Ἀττικῆς (Κουκουβάουνες).

ΒΗΣΣΑΝΗ: Κώστας Β., Μίχος Β., Ζαρκάδας Λ., Μπάσιος Φ., Νικολάου Σ., Λογοθέτης Ν., Καβάκος Παντ. Παπαντίνος Χρ., Ζυγούνας Θ., Γκόγκας Ν.

ΚΑΣΤΑΝΙΑΝΗ: Παπαγιάννης Πετ., Παπαγιάννης Β., Τσεμπέρης Σπ. Ρούμπης Β., Τσίπης Θ., Μπελέκος Γ., Στούκας Χρ. καὶ Τζούτης Δ., Τσεμπέρης Χρ., Μπούρας Μ., Μπίλης Ἀπ., Μπότσιος Δ., Μάνος Μ., Τσαβίδης Γ.

ΑΓΙΟΣ ΚΟΣΜΑΣ: Κωστούλας Ι., Σκούπρας Ν., Ρούβας Ν., Σιοῦζος Ν., Χαρίσης Γ., Σχίζας Σπ., Σιοῦζος Ἀθ.

Καὶ κάτι μεταξὺ τραγικοῦ — Σοβαροῦ καὶ Ἀστείου: Σὲ κάποιο χωριὸ καί... ὄνομα ἢ ἀλλιῶς: Χωριό, Ναὶ — Χωριανοί, Ποῦ; Πάντος ἔχει τέσσερις ἀρσενικοὺς ψήφους. Καὶ οἱ τέσσερις ὑποψήφιοι Δήμαρχοι!! Πότε θὰ δοῦμε γυναῖκα Πρόεδρο Κοινότητος;

⁂

Κομμάτι ἀπὸ γράμμα τοῦ Μήτσιο - Τσίνου στὴν κοπέλλα του: «Παρέλειψα κοπέλλα νὰ σοῦ γράψω καὶ πολὺ σημαντικὸν μάλιστα γιὰ μένα. Τὸ παιδὶ ὁ δημοσιογράφος μοῦ ἔστειλε ἐφημερίδα ποὺ σὰν συνδρομητὴς βέβαια ὄχι πὼς θὰ τὸν σώσω ἀλλὰ λίγο ὁ ἕνας λίγο ὁ ἄλλος νὰ τὸ ἐνισχύσωμε τὸ παιδὶ καὶ μοῦ τὴν ἐπέστρεψε ὁ μισὸς ὁ Παπαθανάσης χωρὶς νὰ ἐξετάση.

Βγαίνοντας ἡ μάνα σου προχτές, τῆς εἶπε, πρᾶγμα ποὺ τὰ εἶπανε ἕνα χέρι. Νὰ ξεκινήση ταχτικὴ πέστου καὶ πόσο κάνη ἐτησίως καὶ πότε νὰ πληρώσω νὰ μοῦ γράψης γιὰ νὰ τὰ στείλω».

Μήτσιο - Τσίνο μὴν τὰ στείλης. Θἄρθω στὸ Βοϊδομάτι νὰ τὰ κλείσωμε μὲ γκλιάστρα ἢ βάλε τὴ Μήτσιενα νὰ φκιάκη μιὰ γκλιαστρόπιττα νὰ μοῦ στείλης τηλεγραφικῶς ἢ τηλεφωνικῶς.

Ὁ Γιῶργος ὁ Τσιέτας μοῦ λέει νὰ σοῦ θυμήσω: «Θἄταν πρὶν ἀπ' τὸν πόλεμο ποὺ παίζαμε μπάλλα στὸν Ἅϊ Νικόλα καὶ ἐσὺ ἔπαιζες τέρμα (τερματοφύλακας). Τραβάει ἕνα σούτ ὁ Βάγιος (δὲν θυμιοῦμαι ἂν μπῆκε γκόλ) καὶ ἡ μπάλλα ροκώνεται στὴν πλοκαριά. Πᾶς νὰ τὴν πάρης καὶ βάζεις μιὰ φωνή... Ἄϊντε ἡ μπάλλα ἔκανε πτσίφ!!!

εφυγαν

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ

Στὸ καμάρι μας ποὺ ἔφυγε

Περήφανο, πανώριο ἤσουν λουλούδι,
ἄφθαστο πνεῦμα, φῶς οὐράνιο,
ζωντάνια, δύναμη καὶ δίψα γιὰ ζωὴ
καὶ ὄνειρ' ἄπιαστα, ὄνειρα τιτάνια.
Κι' ὕστερα! χαλασμός, σκοτάδι, παγωνιά,
συντρίμια σκόρπια τὰ ἐγκόσμια στὸ χαμό σου
καὶ δάκρυα πικρά, δάκρυα καφτερὰ
θρηνοῦν τὰ ὄνειρα ποὺ χάθηκαν μαζύ σου.
Θεέ μου! πολυεύσπλαχνε, Πατέρα δίκαιε
ἄπλωσε τ' Ἅγιο σου χέρι μὲ συμπόνια
καὶ ρίξε λίγο βάλσαμο καὶ λησμονιὰ
κι' ἀπάλυνε τὸν κάθε πόνο τὸν ἀγιάτρευτο.

ΘΕΟΛ. Θ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ- ΟΥΖΟΥΝΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ

Λίγα λόγια ἀντὶ γιὰ Βησσανιώτικα μανούσια, στὴ Χριστίνα ποῦ ἔφυγε πρόωρα ἀπὸ κοντά μας

Γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ ἀνάλγητος ὁ «μαῦρος ἐπισκέπτης» χτύπησε, ἀσυγκίνητα καὶ ἀνυποχώρητα, μιὰ Βησσανιώτικη πόρτα. Χτύπησε γιὰ νὰ πάρη μιὰ ζωὴ καὶ νὰ σκορπίση τὸν πόνο καὶ τὸ δάκρυ γύρω. Καὶ τοῦτο τὸ «χτύπημά» του ἦταν βαρύτερο καὶ σκληρότερο γιατὶ ἀπευθύνονταν πολὺ πρόωρα σὲ μιὰ ὁλοκληρωμένη ἐπιστήμονα, τὸ καμάρι μιᾶς γνήσιας Βησσανιώτικης οἰκογένειας.

Ἔφυγε ἔτσι ἀπὸ κοντά μας γιὰ τὸ μεγάλο ταξείδι, στὶς 16 Φεβρουαρίου.

Ἡ 26χρονη ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ - ΟΥΖΟΥΝΗ, Ἀρχιτέκτων — Μηχανικός, Διπλωματοῦχος Ε.Μ.Π., κόρη τοῦ ἀγαπητοῦ συγχωριανοῦ μας Θεολόγη Παπαγεωργίου καὶ ἕνα βαρὺ σύννεφο στενοχώριας σκέπασε ὅλους τοὺς γνωστοὺς καὶ φίλους, ὅλους τοὺς χωριανοὺς ἐδῶ καὶ στὸ χωριό, Συγκινηθήκαμε, κλάψαμε, μὰ θέλομε νὰ συμπαρασταθοῦμε ζεστὰ στὴν πονεμένη οἰκογένεια, γιὰ νὰ ἀπαλύνωμε τὸν δικαιολογημένο της πόνο.

Κλάψτε ἀγαπητοί μας, κλάψτε πολὺ γιατὶ ἡ ΧΡΙΣΤΙΝΑ τὸ ἀξίζει καὶ γιατὶ πραγματικὰ εἶναι «μέγα τὸ τοῦ θανάτου μυστήριο». Μὴν εἶστε ὅμως ἀπογοητευμένοι καὶ ἀπαρηγόρητοι. «Μὴν λυπεῖσθε ὥσπερ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα» μελλούσης ζωῆς καὶ Ἀναστάσεως. Ἡ ΧΡΙΣΤΙΝΑ δὲν ἐξαφανίστηκε γιὰ πάντα, δὲν χάθηκε ὁλότελα. Ἁπλῶς πέρασε τὴ μεγάλη πόρτα ποὺ ὁδηγεῖ ἀπὸ τούτη, τὴν ἐφήμερη ζωὴ στὴν ἄλλη, τὴν καλύτερη καὶ ὡραιότερη.

Ἐκεῖ ποὺ κάποτε ὅλοι μαζὶ θὰ ζήσωμε μιὰ εὐτυχισμένη αἰωνιότητα.

Ἡ Ἀδελφότης, ποὺ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τὸν πόνο σας τὸν ἔνοιωσε δικό της πόνο, πιστεύει πὼς οἱ λίγες αὐτὲς σκέψεις συνδυασμένες μὲ τὴ δική σας σύνεσι καὶ καλωσύνη, θὰ σᾶς παρηγορήσουν κι' ἀνακουφίσουν ἀρκετά. Αὐτὸ εὐχόμεθα ἐμεῖς γιὰ σᾶς. Γιὰ κείνη δὲ νὰ εἶναι μακαρία στὴ νέα της ζωὴ καὶ ἡ μνήμη της αἰώνια ἀνάμεσά μας.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο

ΔΑΦΝΗ ΚΩΝ. ΠΑΠΠΑ

Ἀπέθανεν εἰς Ἰωάννινα, ἔπειτα ἀπὸ δίμηνο περίπου ἀσθένεια καὶ εἰς ἡλικία 74 ἐτῶν τὴν 24ην Φεβρουαρίου καὶ ἐκηδεύθη ἐν μέσω καθολικοῦ πένθους τὴν ἐπομένην εἰς Ἁγ. Κοσμᾶ κάτω ἀπὸ τὴ Κρέκα, ἡ ΔΑΦΝΗ ΚΩΝ. ΠΑΠΠΑ, ἡ ξακουστὴ θεία Κώτσιαινα, μία γνήσια Καξίτισα κυρά, ἀφίνοντας ἕνα κενὸ ἀναντικατάστατο τόσο γιὰ τὸ χαρακτῆρα της ὅσο καὶ γιὰ τὸν πατριωτισμό της. Ἦταν γνωστὴ ἡ παθολογική της ἀδυναμία καὶ ἀγάπη γιὰ τὸ χωριὸ καὶ κάθε τί ποὺ τὸ ἀφοροῦσε, γιὰ τὸ σχολεῖο, τὴν ἐκκλησία, τὰ σύνορα, τοὺς βοσκοτόπους, τὸν κάμπο, τὸ ποτάμι.

Στὴ νεκρώσιμο ἀκολουθία ἐχοροστάτησε ὁ Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως κ.κ. Σεβαστιανὸς ποὺ καὶ ἐκήρυξε τὸν θεῖο λόγο, παρουσία πολλῶν συγγενῶν, φίλων καὶ συμπατριωτῶν.

Ἂς εἶναι ἐλαφρὸ τὸ χῶμα τῆς Καξίτικης γῆς ποὺ τὴ σκεπάζει.

Στὰ παιδιὰ καὶ ἐγγόνια της θερμὰ συλλυπητήρια καὶ τοὺς εὐχόμεθα ὑγείαν, μακροζωΐαν καὶ νὰ τὴ θυμοῦνται σὰ φωτεινὸ παράδειγμα.

Α. Κ.

Ἡ ἐφημερίς μας ἀπευθύνει τὰς πλέον συλλυπητηρίους εὐχάς.

⁂

Εἰλικρινῆ κι' ἀπὸ καρδιὰ συλλυπητήρια γιὰ τὸν χαμὸ τοῦ καλοῦ ΚΩΣΤΑ ΤΖΟΥΤΗ ἀπὸ τὴν Καστάνιανη στὴν γυναῖκα του κ. Σοφία, στὶς κόρες του καὶ στὴν κυρὰ - Μαρία καὶ Ρίτα Οἰκονόμου.

⁂

Πέθανε καὶ ἐκηδεύθη στὴν Θεσσαλονίκη ἡ Βησσανιώτισσα Ἀντιγόνη Ν. Κόταλη.

Θερμὰ συλλυπητήρια

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΛΙΜΝΙΩΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Μὲ ἀνακοίνωσί της ἡ Ἀδελφότης Λιμνίων γνωρίζει εἰς τὰ μέλη της ὅτι ἡ ἐκδρομὴ τῆς 25ης Μαρτίου πρὸς τὴ γενέτειρα ἀναβάλλεται λόγω τῶν Ἐκλογῶν. Θὰ καταβληθῆ προσπάθεια γιὰ τὴ πραγματοποίησί της κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα.

Ἐνίσχυσις οἰκοτεχνίας στὰ χωριά μας

οἰκονομικὴ ἐνίσχυσι πρὸς ἀνάπτυξι καὶ ἀξιοποίησι τῶν εἰδῶν οἰκοτεχνίας, ὅπως καὶ τῶν εἰδῶν λαϊκῆς τέχνης, τὰ ὁποῖα μποροῦν νὰ κατασκευασθοῦν στὰ σπίτια τῶν χωριῶν μας.

Ποιὰ θὰ εἶναι αὐτὰ τὰ εἴδη, νομίζομε ὅτι δὲν εἶναι τόσο ἀναγκαῖο νὰ τ' ἀναφέρωμε. Τὸ θέμα μας δὲν εἶναι μελέτη. Εἶναι μικρὴ ὑπόδειξις πρὸς οἱονδήποτε ἁρμόδον παράγοντα, ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ὑπεύθυνος διὰ τὴν πλήρη μελέτη καὶ ἐφαρμογὴ ἑνὸς ἐκ τῶν προτέρων καλοσχεδιασμένου τρόπου οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῶν χωριῶν μας, γιατὶ αὐτὸ εἶναι τὸ ἐνδιαφέρον μας.

Ἀπὸ τὴ σκοπιά μας αὐτὴ μποροῦμε νὰ δοῦμε τὰ θετικὰ ἀποτελέσματα μιᾶς τέτοιας ἐνεργείας. Δηλαδή, τὴν συγκράτησι τῆς νεολαίας, ἀγοριῶν καὶ κοριτσιῶν, στὸ χωριό, ποὺ θἄχη σὰν ἀποτέλεσμα τὴν φυσικὴ ἀναζωογόνησι τοῦ χωριοῦ. Καὶ πιστεύουμε σ' αὐτὸ γιατὶ μὲ τὴν ἐνίσχυσι τῆς οἰκοτεχνίας ἀπὸ τὸ κράτος καὶ τὴν δημιουργία ἑνὸς ἱκανοποιητικοῦ εἰσοδήματος, νομίζομε πῶς ἐλάχιστοι θὰ εἶναι ἐκεῖνοι ἀπὸ τοὺς νέους ποὺ θὰ ἐπιδιώξουν τὴν ἀσφυκτικὴ καὶ ἀρρωστημένη ζωὴ τῆς πόλης. Συμπληρωματικὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι καὶ ἡ προβολὴ τοῦ χωριοῦ. Θὰ δημιουργηθῆ ἔτσι μιὰ ἀσυνήθιστη γιὰ τὴν σημερινὴ πραγματικότητα κίνησις ποὺ θὰ ἐνισχύση οἰκονομικὰ καὶ ἠθικὰ τοὺς κατοίκους του.

Μπορεῖ βέβαια νὰ ὑποβληθῆ ἀπὸ τὸν ἀναγνώστη μας καὶ δικαίως τὸ ἐρώτημα: Μὰ εἶναι δυνατὸν νὰ γίνη κάτι τέτοιο γιὰ ὅλα τὰ χωριά μας καὶ μάλιστα τοῦ Πωγωνίου.

Ἐπειδὴ μαζὶ μὲ τὴν πατριδολατρεία μας ἔχομε συντροφέψει καὶ τὸ προσόν, ἂν θέλετε, νὰ εἴμαστε πραγματιστές, ἀπαντοῦμε εὐθέως: Ὄχι, δὲν εἶναι δυνατὸν καὶ οὔτε θέλομε κάτι τέτοιο.

Ἀλλὰ ἂς γίνη, ἂς ἐφαρμοσθῆ, σὲ λίγα χωριά. Σ' αὐτὰ ποὺ συνηγοροῦν οἱ περισσότερες προϋποθέσεις. Νὰ γίνη ὅμως. Καὶ εἴμαστε σίγουροι πῶς κοντὰ σ' αὐτὰ θὰ βοηθηθοῦν καὶ τὰ ἄλλα. Ἂς γίνουν μερικὰ πλατάνια καὶ τ' ἄλλα, ἂς παραμείνουν κισσοί. Ἔτσι θὰ ζήσουν ὅλα. Γιὰ νὰ μᾶς φύγη ὁ καῦμός.

ΔΙΠΑΛΙΤΣΙΩΤΙΚΑ ΠΕΝΘΗ

Θλίψι καὶ πόνο μᾶς γέμισε ἡ εἴδησι τοῦ χαμοῦ τοῦ ΚΩΝ. ΤΣΙΠΗ τὸν περασμένο μῆνα εἰς Ἰωάννινα ἀπὸ καρδιακὴ προσβολή. Ὁ μεταστὰς ἦτο πατριώτης καὶ ἰδιαιτέρως ἀγαπητὸς στὴ κοινωνία τῶν Ἰωαννίνων. Ἐκηδεύθη ἐν μέσω καθολικοῦ πένθους εἰς τὴν γενέτειρα.

—Εἰς Ἀθήνας ἀπεβίωσαν ἡ Λευκοθέα Παπαβασιλείου τὸ γένος Προκοπίου καὶ ἡ Ἀναστασία Τόλη, ἱδρυτικὰ καὶ ἐκλεκτὰ μέλη τῆς Ἀδελφότητος Μολυβδοσκεπαστινῶν.

Εἰς τοὺς οἰκείους ἀπευθύνομε τὰς πλέον συλλυπητηρίους εὐχάς μας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἐκ τῆς Διοικήσεως τῆς Ἀδελφότητος Μολυβδοσκεπαστινῶν ἀνακοινοῦται ὅτι ἡ Ἐτησία Ἀπροκριάτικη χοροεσπερὶς δὲν πραγματοποιεῖται λόγω πένθους τῶν ἄρτι ἀποβιωσάντων συγχωριανῶν: Κων)ου Τσίπη, Λευκοθέας Παπαβασιλείου καὶ Ἀαστασίας Τόλη.

ΤΟ Δ.Σ.

Γιὰ τοὺς Πωγωνίσιους ποὺ κάθονται καντὰ στὴν πλατεῖα Ἀμερικῆς:

— ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟΝ
— ΖΗΣΗ ΣΙΟΥΖΟΥ
Ἀγαθουπόλεως 13
Τηλ. 872.504

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΕΩΝ ΠΩΓΩΝΙΟΥ
ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦνται οἱ νέοι νέες Ἀθηνῶν - Πειραιῶς καὶ Περιχώρων, καταγόμενοι ἐκ Πωγωνίου ὅπως τὴν Κυριακὴ 6ην Ἀπριλίου καὶ ὥραν 9.30π.μ. προσέλθουν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσα τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τῶν Ἠπειρωτῶν (Κλεισθένους 15), προκειμένου νὰ συζητήσουν καὶ λάβουν ἀποφάσεις ἐπὶ τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Συλλόγου.

Πληροφορίαι τηλ.: 713.407, 534.602, 9917.774.

ΦΟΡΟΤΕΧΝΙΚΑ
ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ
ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΑΙΤΗΣΕΙΣ - ΕΝΣΤΑΣΕΙΣ
Κ.Λ.Π.
ΚΩΝ)ΝΟΣ ΑΝΔ. ΝΟΥΣΙΑΣ
Πτυχιοῦχος Ἐμπορικῆς Σχολῆς & 15ετοῦς πείρας Κ.Φ.Σ. & Ἐργατικῶν
Γραφ. Ἁγ. Κων)νου 49—51
2ος ὄροφ. Γραφ. 7
ἔναντι Τροχαίας Ἀθηνῶν
Τηλ. 542.362

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Ι. ΤΖΟΥΛΗΣ
Δικηγόρος
Πανεπιστημίου & Θεμιστοκλέους 1 — Ἀθῆναι
Τηλ. 639.046

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ν. ΠΑΝΤΑΖΗΣ
Χειροῦργος Ὀδοντίατρος
ΔΕΧΕΤΑΙ:
1—2 & 5—8 μ.μ.
καὶ ἐπὶ συνεντεύξει
Ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου 54
Α' ὄροφος - τηλ. 832.100

Τὸ βιβλίον:
«ΤΥΡΑΝΝΟΙ ΚΑΙ ΤΥΡΑΝΝΙΣΚΟΙ»
ΣΥΜΜΟΡΙΕΣ ΨΥΧΑΝΩΜΑΛΩΝ
τοῦ κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΤΣΕΛΙΟΥ
Δικηγόρου παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ
ΠΩΛΕΙΤΑΙ
εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον «Ἀστέρι»
Σόλωνος 121 - 2ος ὄροφος

ΑΝΔΡΙΚΟΙ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ
ΥΙ

'Από ἕνα δημοσίευμα: «ΒΗΜΑ 23.2.75»

ΛΥΠΗ ΚΑΙ...

ΛΥΠΗ νοιώσαμε τελικά, ἀπὸ τὸ δημοσίευμα τοῦ Βήματος τῆς 23)2, χωρὶς νὰ κρύψωμε καὶ τἆλλα συναισθήματα, ὅταν διαβάσαμε τὸ λιβελογράφημα, ποὺ μᾶς κατέλαβαν.

Γιατὶ πῶς μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι δὲν μᾶς ἔπιασε ΟΡΓΗ γιὰ τὰ γραφέντα, ὅσο καὶ ἂν ἤθελε ὁ κ. συντάκτης των νὰ μᾶς τὰ παραστήση μὲ κριτήρια ἀντικειμενικὰ καὶ στατιστικὲς καὶ ὑπολογισμούς.

Δὲν ἔλαβε ὑπ' ὄψιν του ὅτι ἔγραφε γιὰ τὰ ΓΙΑΝΝΕΝΑ μας καὶ τοὺς κατοίκους των; Τὴν πόλι καὶ τοὺς ἀνθρώπους της ποὺ τόσα πολλὰ ἔχουν προσφέρει καὶ προσφέρουν στὴν Πατρίδα μας; Εἶναι σωστὸς ὁ χαρακτηρισμὸς ὅτι «τὰ σημερινὰ Γιάννενα εἶναι μιὰ ὠχρὴ ἱστορικὴ μνήμη ἑνὸς ἐνδόξου παρελθόντος»; Ἂν εἶναι ἔτσι κ. συντάκτα, τότε στὸ ἑπόμενο δημοσίευμά σας μπορεῖτε νὰ δώσετε τὸν ἴδιο χαρακτηρισμὸ γιὰ ὁλόκληρη τὴν Ἑλλάδα μας. Ἂν τὸ κάνετε βέβαια τότε θὰ μᾶς βεβαιώσετε ὅτι δὲν εἴσαστε ΕΛΛΗΝ, ὅπως ἀσφαλῶς δὲν εἴσαστε καὶ ΗΠΕΙΡΩΤΗΣ, γιὰ νὰ μὴν ποῦμε Γιαννιώτης.

Καὶ τί λέτε, μιὰ καὶ τὰ Γιάννενα δὲν παίζουν δὰ καὶ σπουδαῖο ρόλο στὸν Ἑλλαδικὸ χῶρο, εἴτε ἀπὸ ἀπόψεως οἰκονομικῆς εἴτε ἀπὸ σημερινὴ πνευματικὴ προσφορά, δὲν τὰ παραχωροῦμε στὴν Ἀλβανία, γιὰ νὰ τὰ ξεφορτωθοῦμε; Ἔτσι τὸ εἰσόδημα τῶν 2.500 φοιτητῶν θὰ μπορέσωμε νὰ τὸ τοποθετήσωμε σὲ κάποια ἄλλη περισσότερο παραγωγικὴ πόλι, γιὰ ν' αὐξηθῆ τὸ κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα τῶν κατοίκων της καὶ θὰ ἔχωμε κέρδος μας «τὴν ὠχρὴ ἱστορικὴ μνήμη», ποῦ, ὅπως καὶ νὰ τὸ κάνωμε, ἔστω καὶ «ὠχρὴ» δὲν θὰ μπορέσωμε νὰ ξεφορτωθοῦμε.

Ζήσατε τρεῖς ἡμέρες στὰ Γιάννενα (πῶς τὸ ἀντέξατε!) καὶ συζητήσατε μὲ 30 φοιτητὲς (μήπως δὲν εἶναι 2.500;) καὶ καταλήξατε σὲ «χρήσιμα καὶ κρίσιμα συμπεράσματα», ἀφοῦ στὸ τόσο μεγάλο... χρονικὸ διάστημα καὶ ὕστερα ἀπὸ τή... μακροχρόνια ἔρευνά σας, διαπιστώσατε ὅτι οἱ ὑποσιτιζόμενοι Γιαννιῶτες καταφέρνουν καὶ ταΐζουν (βρέ, τοὺς μασκαράδες) τοὺς 2.500 φοιτητὲς, κερδίζοντας ἔτσι ἀπὸ τὴ φτώχεια, ὅτι τὸ Πανεπιστήμιο τὸ ἀντιμετωπίζουν σὰν ἕνα εἶδος «πόλεως ἐν πόλει», ὅτι ὑφίσταται ἡ πιὸ χτυπητὴ καὶ μαζὶ ἱλαροτραγικὴ ἀντίφαση τῆς «νοικοκυρίστικης ἠθικῆς» ποὺ ἀντιμετωπίζεται μὲ τὸ «κόλπο» τοῦ (πανέξυπνου» τεταρτοετῆ φοιτητὴ τῆς Φιλοσοφικῆς (μήπως εἴσαστε ἀπὸ τὸ ἴδιο χωριό;), ὅτι οἱ φοιτητὲς ὑποσιτίζονται πνευματικὰ (μιὰ ὑπερσιτίζονται ἀπὸ τοὺς ὑποσιτιζομένους 35.000 Γιαννιῶτες), ὅτι ὑφίσταται καθημερινὸς φασισμὸς καί, καί, καὶ τόσα ποὺ γέμισαν μιὰ ὁλόκληρη σελίδα στὸ Βῆμα. Ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε ἂν ἡ σελίδα σεντόνι, ἦταν γεμάτη ἀπὸ διαφημίσεις, περισσότερα ὁπωσδήποτε θὰ κέρδιζε.

Ἀλλά, δὲν μποροῦμε νὰ τ' ἀρνηθοῦμε, τὸ κινίνο μᾶς τὸ δώσατε μὲ λίγη ζαχαρίτσα. Θυμηθῆκατε ὅτι ἀπὸ Γιαννιῶτες κτίσθηκαν Ἀνώτατα πνευματικὰ Ἱδρύματα καὶ πολλοὶ ἦταν οἱ Εὐεργέτες, ἀλλὰ καὶ ἐδῶ ἡ... ζαχαρίτσα ἦταν τελευταίας διαλογῆς, ἀφοῦ μᾶς τονίζετε ὅτι τὰ Γιάννενα ἔχασαν τὴν παλιά τους αἴγλη καὶ ὁ ἱστορικός τους ρόλος ἔληξε στὶς 11 Φεβρουαρίου 1913! ὁριστικὰ καὶ ἀμετάκλητα, ὅταν ἀπελευθερώθηκαν ἀπὸ τὸν Τούρκικο ζυγό.

Ἔτσι, μποροῦμε νὰ ποῦμε πῶς καὶ ἡ δόξα τῆς Ἑλλάδας μας σταματάει κάπου ἐκεῖ στὰ 1821 καὶ νὰ μηνύσωμε στ' ἀδέλφια μας τῆς Κύπρου: Πρός, Θεοῦ, ἂν θέλετε ὁ ἱστορικὸς ρόλος τῆς Μεγαλονήσου μας νὰ συνεχισθῆ, ἀφῆστε τοὺς Τουρκαλάδες νὰ τὴν καταλάβουν ὁλόκληρη. Ἀλήθεια, τί ὡραῖα ποὺ τὰ λέμε, ἤ, καλύτερα, ποὺ τὰ γράφετε! Ἀλλά, δὲν εἴδαμε τέλος πάντων κάποια οὐσιαστικὴ ὑπόδειξί σας κ. συντάκτα γιὰ νὰ φτιάξουν τὰ πράγματα (ἐκτὸς ἂν δὲν θέλετε), ἐκτὸς ἀπὸ τὸ πιπίλισμα τοῦ... φάσματος τῆς «Ἐθνικοφροσύνης» ποὺ κυνηγάει τὸν δημόσιο ὑπάλληλο ἀπὸ τὰ ἐπιστημονικά του γενοφάσκια, τήν... συνταγματικὴ κατοχύρωση τῶν δικαιωμάτων τοῦ μισθωτοῦ φοιτητὴ καὶ ὀλίγα τινά, περὶ τῶν ὁποίων ἡ Πολιτεία θὰ ἔχη λάβει κάποια πρόνοια.

Γιὰ νὰ τελειώνωμε ὅμως, γιατὶ δὲν ἔχομε τὶς δυνατότητες νὰ κυκλοφοροῦμε δεκασέλιδα, ἐπαναλαμβάνομε τὸ τελικό μας συναίσθημα, τὴν ΛΥΠΗ μας γιὰ ὅσα διαβάσαμε σὲ μιὰ ἐφημερίδα σὰν τὸ ΒΗΜΑ γιὰ τὴν ὁποία πιστεύαμε ὅτι κάνει διαλογὴ στὰ κείμενα καὶ μάλιστα ὅταν αὐτὰ ἀφοροῦν ἔστω καὶ σ' ἕνα κομμάτι ξεβολίθαρο τῆς ἀγπημένης μας μας Πατρίδας.

Ἐλπίζομε πῶς ἡ ἐκφρασθεῖσα μὲ ὁποιοδήποτε τρόπο ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΙΣ τῶν ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ θὰ δώση στὸ δημοσιογραφικὸ ἐπιτελεῖο της τὴν εὐκαιρία νὰ σταθῆ καλύτερος βοηθὸς στὰ ὑπάρχοντα προβλήματα ποὺ γιὰ τὴ λῦσι τους χρειάζονται θετικότερες ἐνέργειες παρὰ δημοσιεύματα στηριζόμενα σὲ διαπιστώσεις τριημέρου ἐπισκέψεως καὶ συζητήσεως μὲ τριάκοντα προβληματιζόμενους (καὶ δημιουργικοὺς ἄραγε;) νέους.

Ἐπιβλητικὸς ὁ ἑορτασμὸς τῆς 62ας ἐπετείου τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Ἰωαννίνων ὑπὸ τοῦ Ἠπειρωτικοῦ Συνδέσμου Πειραιῶς

Μὲ ἰδιαιτέραν αἴγλην καὶ ἐπισημότητα ἐτελέσθη στὸν Πειραιᾶ ὁ ἑορτασμὸς τῆς 62ας ἐπετείου ἀπὸ τῆς πτώσεως τοῦ Μπιζανίου καὶ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Ἰωαννίνων κατὰ τὴν 21 Φεβρουαρίου 1913.

Οὕτω τὴν 21ην Φεβρουαρίου κλιμάκιον τῆς Δ)σεως ἐπὶ κεφαλῆς καὶ ἄλλων Ἠπειρωτῶν κατέθεσεν στέφανον εἰς μνήμην τῶν πεσόντων εἰς τὸ ἄγαλμα τοῦ Γεωργίου Καραϊσκάκη, ἐνῶ τὴν Κυριακὴν 23ην Φεβρουαρίου, παρουσία ἐκπροσώπων τῆς Κυβερνήσεως, τῆς Βουλῆς, τῶν Τοπικῶν Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν, Λιμενικῶν, Ἀστυνομικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἀρχῶν τοῦ Πειραιῶς, ἐκπροσώπων πατριωτικῶν, ἐπαγγελματικῶν καὶ Ἠπειρωτικῶν Ὀργανώσεων ὡς καὶ πλήθους Ἠπειρωτῶν καὶ φίλων τῆς Ἠπείρου ἐτελέσθη δοξολογία εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, χοροστατοῦντος τοῦ Μητροπολίτου Πειραιῶς κ. Χρυσοστόμου.

Ἐν συνεχείᾳ ἅπαντες οἱ προσελθόντες μετέβησαν εἰς τὸ Δημοτικὸν θέατρον Πειραιῶς ὅπου ἀπηύθυνε χαιρετισμὸν ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου κ. Κοσμᾶς Ἀναγνωστόπουλος, ἐν συνεχείᾳ δὲ ὡμίλησεν ὁ Νομάρχης Πειραιῶς, Ἠπειρώτης τὴν καταγωγὴν κ. Παῦλος Γερογιάννης μὲ θέμα:

«Ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Ἠπείρου κατὰ τὸ 1913 ἦτο δικαίωσις τῶν πόθων τοῦ Λαοῦ της».

Ὁ κ. Γερογιάννης συνήρπασε καὶ ἐντυπωσίασε τὸ πολυπληθὲς ἀκροατήριον μὲ τὴν ὡραιοτάτην ὁμιλίαν του καὶ τὰ πολλὰ ἀνέκδοτα στοιχεῖα καὶ πληροφορίας, ἐφ' ὧν ἐστηρίζετο αὕτη ὡς ἐπίσης καὶ μὲ τὸν παραλληλισμὸ ποὺ ἔκανε τῶν διεθνῶν παρασκηνίων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μὲ τὰ ἀντίστοιχα σημερινὰ γιὰ νὰ καταλήξη στὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Ἑλλάδα ὅπως τότε ἔτσι καὶ σήμερα δὲν πρέπει νὰ βασίζεται ἀποκλειστικὰ σὲ «φίλους» γιὰ τὴν ὑπεράσπισι τῶν δικαίων της, ἀλλὰ κυρίως «στὴν ἐνιαίαι ἀγωνιστικὴ συνείδησι τοῦ ἑνωμένου καὶ ὁμοφρονοῦντος λαοῦ της».

Μετὰ τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. Νομάρχου ποὺ ἐκάλυψαν παρατεταμένα καὶ ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα καὶ ἐπευφημίαι ἐπηκολούθησε ἐνδιαφέρον Ἠπειρωτικὸ καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα μὲ πεζὰ καὶ ἀπαγγελίες (Δίδες Ἄννα Ἀτσάλη, Ἰζένη Σουμάκη), Ἠπειρώτικα τραγούδια (Δημ. Βάγιας, Δὶς Ντ. Παππᾶ), χοροὺς (Συγκρότημα Ἐρ. Λάλου) καὶ τραγούδια ἀπὸ τὴν Φιλαρμονικὴν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων (χορὸς Ζαλόγγου), Ἐθνικὸς Ὕμνος) ἥτις ἀπέδωσε καὶ τιμὰς εἰς τοὺς Ἐπισήμους κατὰ τὴν προσέλευσιν καὶ ἀποχώρησίν των.

Τὸ ὅλον πρόγραμμα παρουσίασε ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Συνδέσμου κ. Σωκρ. Παπαχρήστου.

Τέλος εἰς τὴν πολυτελῆ αἴθουσαν τοῦ Φουαγιὲ τοῦ Δημ. Θεάτρου ἐδόθη πλουσιωτάτη δεξίωσις — μπουφὲς πρὸς τιμὴν ὅλων τῶν παρευρεθέντων στὸν ἑορτασμό.

Ὑπὲρ τὰ 1.000 ἄτομα παρέστησαν εἰς τὸν ἑορτασμὸν καὶ ἐξ ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων.

Ἀπὸ τὴν ἀθρόα προσέλευση Ἠπειρωτῶν γιὰ τὸν ἑορτασμό.

Ὁ Σύλλογος Νέων Πωγωνίου

Οἱ νέοι τοῦ τόπου μας προκειμένου νὰ πραγματώσουν τὴν ἰδέα τῆς ἱδρύσεως τοῦ Συλλόγου Νέων Πωγωνίου ἀναπτύσσουν ἔντονη δραστηριότητα μετὰ ἀπὸ τρεῖς συνεχεῖς συγκεντρώσεις ποὺ εἶχανε στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τῶν Ἠπειρωτῶν. Ἐπιτροπὴ ἀπὸ μέλη, ἀνέλαβε τὴν ἐκπόνησι σχεδίου καταστατικοῦ, ἐνῶ ἄλλη ἐπιτροπὴ ἀνέλαβε τὴν ἔγγραφὴ μελῶν. Ἤδη ἔχουν ἐγγραφεῖ περὶ τοὺς ἑκατὸ νέους καὶ νέες καταγόμενοι ἀπ' τὰ χωριὰ Βασιλικό, Κεφαλόβρυσο, Ἅγιος Κοσμᾶς, Παληόπυργος, Κακόλακκος, Βήσσανη, Καστάνιανη, Παρακάλαμος, Δολιανά, Ὡραιόκαστρο, Λίμνη, Μερόπη κ.ἄ. Συγκροτεῖται ἤδη καὶ καλλιτεχνικὸ Πωγωνήσιο συγκρότημα ἀπὸ νέους καὶ νέες καλλιτέχνες. Ἀξίζει νὰ σημειωθῆ ἡ ἀρωγὴ καὶ ἐνεργὸς συμπαράστασις τῆς Παμπωγωνησιακῆς Ὁμοσπονδίας ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς ὁποίας τελεῖ ὁ Σύλλογος. Ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Κινήσεως γίνεται ἔκκλησις πρὸς ὅλους τοὺς καταγομένους ἐκ Πωγωνίου νέους νὰ συμμετάσχουν εἰς τὴν προσπάθεια αὐτή. Πληροφορίες προσωρινῶς εἰς τὰ γραφεῖα μας: Βερανζέρου 18, τηλ. 534.602.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Γραφ. Χ. Τρικούπη 18 - Γ' ὄροφος - Τηλ. 625.509

Ἀγαπητοὶ Συμπατριῶτες,

Θέλω νὰ σᾶς πληροφορήσω ὅτι στὶς Δημοτικὲς Ἐκλογὲς τῆς 30 Μαρτίου 1975 κατέρχομαι σὰν ὑποψήφιος Δημοτικὸς Σύμβουλος Ἀθηναίων στὰ πλαίσια τοῦ ψηφοδελτίου «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ» τοῦ ὁποίου ἡγεῖται ἕνας ἐκλεκτὸς ἄνδρας: Ὁ ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ.

Οὐδέποτε ἔχω ἀναμιχθῆ στὴ ζωή μου μὲ τὴν πολιτική. Οὔτε καὶ τώρα τὸ κάμω. Ἡ ὑποψηφιότης μου ὡς Δημοτικοῦ Συμβούλου στὸ πρῶτο Δῆμο τῆς Χώρας, σὲ τίποτε ἄλλο δὲν ἀποσκοπεῖ ἀπὸ τὸ νὰ ὑπάρξη καὶ κάποια ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΦΩΝΗ μέσα στὴν Δημαρχία τῶν Ἀθηναίων. Γιατί; Διότι στὴν Ἀθήνα ζοῦν κάπου διακόσιες χιλιάδες Ἠπειρῶτες. Διότι στὴν Ἀθήνα ὑπάρχει ἕνα πλῆθος εὐαγῶν Ἱδρυμάτων Ἠπειρωτικοῦ χαρακτῆρος. Ἔχομε λοιπὸν καὶ ἐμεῖς οἱ Ἠπειρῶτες τὸ μερίδιό μας στὴν Διοίκησι τοῦ Δήμου Ἀθηναίων. Ἔχουμε καὶ ἐμεῖς ἕνα σωρὸ ζητήματα ποὺ ἔχουν σχέσι μὲ τὴν Δημαρχία καὶ ποὺ μόνο ἕνας Ἠπειρώτης ἠμπορεῖ νὰ ἐνδιαφερθῆ καλύτερα γι' αὐτά. Ἀφοῦ ἡ Ἠπειρωτικὴ μοίρα τοῦ ξενητεμοῦ μᾶς ἔταξε νὰ ζοῦμε σ' αὐτὸν τὸν τόπο, πρέπει νὰ μὴ παραμένουμε ἀπομωνομένοι σὲ κάποια γωνιά, γιατὶ ἔτσι θὰ γίνουμε, χωρὶς νὰ τὸ θέλουμε, πολῖτες δευτέρας κατηγορίας, ἐνῶ οἱ προγονικοί μας τίτλοι μᾶς δίδουν τὸ δικαίωμα νὰ εἴμαστε κορυφαῖοι καὶ νὰ ὑπερηφανευώμεθα γιὰ τὴν Ἠπειρωτικὴ καταγωγή μας.

Συμπατριῶτες,

Καίτοι ἔχω καὶ ἐγὼ κάποια μικρὴ συνεισφορὰ στὰ κοινά, καὶ εἰδικώτερα τὰ Ἠπειρωτικὰ κοινά, (Πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος Παλαιοπύργου Πωγωνίου, Σύμβουλος, Ταμίας τῆς Πανηπειρωτικῆς Συνομοσπονδίας, Γεν. Γραμματεὺς Ἠπειρωτικοῦ Συνδέσμου Πειραιῶς). Παρὰ ταῦτα δὲν ἰσχυρίζομαι ὅτι εἶμαι ὁ καλύτερος ἀπὸ τοὺς ὑποψηφίους τοῦ ψηφοδελτίου στὸ ὁποῖο συμμετέχω. Ἀλλὰ πιστεύω ἀδίστακτα ὅτι γιὰ τοὺς συμπατριῶτες μου θὰ εἶμαι ὁ καλύτερος καὶ ὁ χρησιμώτερος.

Δὲν ἀνήκω σὲ συγκεκριμένες πολιτικὲς παρατάξεις, οὔτε ἄλλωστε πιστεύω ὅτι ὁ Δῆμος θὰ πρέπει νὰ γίνη μιὰ ἄλλη Βουλή. Καθὼς ὅλοι γνωρίζετε, ὁ ὡραῖος καὶ ὁ ἱστορικὸς θεσμὸς τῆς τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ποὺ ξεχωριστὰ ἄνθησε τὰ χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας στὴν Ἤπειρο καὶ ἰδιαίτερα στὰ φημισμένα χωριὰ τοῦ Ζαγορίου, ἔχει μιὰν ἄλλη ἀποστολή: Νὰ φροντίζη γιὰ τὴν πόλη καὶ τοὺς δημότες, ἔξω καὶ πέρα ἀπὸ κάθε πολιτικὴ ἢ κομματικὴ σκοπιμότητα.

Γι' αὐτὸ λοιπὸν ζητῶ ἀπὸ ὅλους, χωρὶς διακρίσεις, τοὺς συμπατριῶτες μου τὴν ψῆφο τους, στὶς 30 Μαρτίου 1975. Καὶ δίνω τὴν ὑπόσχεσι ὅτι θὰ τιμήσω καὶ θὰ δικαιώσω τὴν Ἠπειρωτικὴ ψῆφο.

Μὲ θερμοὺς καὶ ἐγκάρδιους πατριωτικοὺς χαιρετισμοὺς

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ

ΖΙΑΡΑΒΙΝΙΩΤΙΚΟ ΓΙΑΧΝΙ

Οἱ Ζιαραβινιῶτες καὶ οἱ φίλοι τοῦ χωριοῦ θὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρία στὶς 5 Ἀπριλίου νὰ ἀπολαύσουν τὸ ΖΙΑΡΑΒΙΝΙΩΤΙΚΟ ΓΙΑΧΝΙ στὸ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ὅπου δίδεται ἡ ἐτησία Συνεστίασις τῆς Ἀδελφότητος Λιμνίων, συνοδευόμενο ἀπὸ Πωγωνίσια ὄργανα. Προβλέπεται γλέντι καὶ ξεφάντωμα μέχρι πρωΐας. Περισσότερες πληροφορίες στὸ τηλ. τῆς Ἀδελφότητος 288.479.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΑΓ. ΚΟΣΜΑ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Στὶς 22 Μαρτίου ἡμέραν Σάββατον καὶ ἀπὸ ὥρας 9.30 μ.μ. μέχρι πρωΐας, στὸ ξενοδοχεῖον «ΞΕΝΟΦΩΝ», Ἀχαρνῶν 340, θὰ γίνη ὁ χορός μας.

— Πλῆρες Γεῦμα παγωτὸ ἢ φροῦτο.
— TABLE D' HOTE: Δρχ. 200.

Καθαρὰ πωγωνίσιο Γλέντι μὲ τὸ συγκρότημα τοῦ Κώτσιο Λούκα, Κυριάκου Χαλκιᾶ, Κράνιας

Παρακαλοῦνται οἱ φίλοι καὶ οἱ συγχωριανοί μας ὅπως δηλώσουν συμμετοχὴν ἐγκαίρως εἰς:

— Γρηγόριον Χρηστίδην Τηλ. 848.896
— Κώστα Πορφύρη » 523.012
— Ἀθαν. Κοσσύφη » 2773.131

Σᾶς εὐχαριστοῦμεν

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Μόλυνσις τοῦ περιβάλλοντος περιοχῆς Πηγῆς Κεφαλοβρύσου

Πρὸς

κ. Νομάρχην καὶ Ὑγειονομικὸ Κέντρο Ἰωαννίνων.
κ.κ. Προέδρους Ἁγίου Κοσμᾶ καὶ Ὡραιοκάστρου.

Πέριξ τῆς Πηγῆς Κεφαλοβρύσου Πωγωνίου ἔχουν δημιουργηθῆ χοιροτροφεῖα καὶ τυροκομεῖα. Τὰ βρώμικα νερά των καὶ οἱ ἀκαθαρσίες των χύνονται στὰ νερὰ τῆς κρυσταλλίνης πηγῆς Κεφαλοβρύσου καὶ στὸν ποταμὸ Γορμό.

Μολύνονται ἔτσι οἱ πάντες καὶ τὰ πάντα. Δημιουργοῦνται ἑστίες μολύνοεως τοῦ περιβάλλοντος μὲ χίλιους δυὸ κινδύνους. Οὐδεὶς μέχρι σήμερον ἔχει ἐνδιαφερθῆ γιὰ νὰ σταματήση τὸ κακὸ αὐτό.

Γιὰ τὸ θέμα τῆς μολύνσεως τοῦ περιβάλλοντος ἀσχολεῖται ὅλος ὁ κόσμος μὲ ἐπικεφαλὴς τὸν Ο.Η.Ε.

Πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια ἐργαζόμενοι στὰ κτήματά μας πίναμε νερὸ ἀπὸ τ' αὐλάκι τῆς πηγῆς ἢ ἀπ' τὸ ποτάμι. Σήμερα πρέπει νὰ φέρνωμε μαζί μας νερὸ ἀπ' τὸ χωριό, ἀπ' τὸ σπίτι μας.

Ἀκόμη καὶ αὐτὸς ὁ φυσικὸς πλοῦτος, τοῦ ποταμίσιου ψαριοῦ καὶ τῆς περίφημης πέστροφας ἔχει χαθῆ.

Νομίζω ὅτι ἡ κύριοι αὐτοὶ πρέπει νὰ ὑποχρεωθοῦν ν' ἀντιμετωπίσουν τὴ λειτουργία τῶν ἐπιχειρήσεών των σύμφωνα μὲ τοὺς κανόνες ὑγιεινῆς τόσον τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους ὅσον καὶ τοὺς Διεθνεῖς. Ἐν ἀνάγκη ἂς φτιάξουν βόθρους. Ἐλπίζω ὅτι οἱ ἁρμόδιοι τῆς Νομαρχίας καὶ τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου θὰ δώσουν τὶς σχετικὲς ἐντολὲς καὶ ὁδηγίες.

Διαφορετικὰ ἐὰν τὸ θέμα παραμεριοθῆ (καὶ δὲν νομίζουμε νὰ συμβῆ κάτι τέτοιο) θὰ πρέπει τὰ νέα Κοινοτικὰ Συμβούλια Ἁγ. Κοσμᾶ καὶ Ὡραιοκάστρου νὰ προσφύγουν σὲ ἔνδικα μέσα, τὸν μόνον ἐναπομείναντα δρόμο μόνον καὶ μόνον ἀπὸ ὑποχρέωσι ἔναντι τοῦ τόπου μας.

Ἐθνικοὶ λόγοι περὶ ἐπαρκείας κρέατος κτλ. καὶ μάλιστα εἰς βάρος τῆς δημοσίας ὑγείας δὲν εὐσταθοῦν. Ὑπάρχει τρόπος νὰ γίνωνται ὅλα σωστὰ ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχη θέλησις.

Μετὰ τιμῆς

ΑΘ. ΚΟΣΣΥΦΗΣ

Η Π.Σ.Ε. ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

Ὁμιλία τοῦ κ. Τ. Ζηκίδη

Ἡ Πανηπειρωτικὴ Συνομοσπονδία Ἑλλάδος, ἀποβλέπουσα στὴν προβολὴ τῆς Ἠπείρου καὶ τὴν προώθησι καὶ ἐπίλυσι ζωτικῶν προβλημάτων της, ὀργάνωσε τὴν 19η Μαρτίου 1975, ὥρα 8 μ.μ. στὴν αἴθουσα τοῦ ἐνταῦθα ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ — ὁδὸς Κλεισθένους ἀρ. 15, ὄπισθεν Δημαρχείου — διάλεξη μὲ θέμα: «ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ - ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΙΣ - ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ».

Ὁμίλησε ὁ Σύμβουλος τῆς Π.Σ.Ε. καὶ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συλλόγου Πρεβεζάνων κ. Τίμος Ζηκίδης.

Συγχρόνως προεβλήθησαν φωτεινὲς εἰκόνες τοπίων καὶ ἀρχαιολογικῶν χώρων τῆς Ἠπείρου.

Τὸ νέο Δ.Σ. Ἱερομνημιτῶν

Τὸ νέο Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς Ἀδελφότητος Ἱερομνημιτῶν συγκροτηθὲν εἰς σῶμα ἔχει ὡς ἀκολούθως: Πρόεδρος: Σ. Δ. Βασιλείου, Ἀντ)δρος: Εὐρ. Τσάλλης Γεν. Γραμματεύς: Δ. Σωτηρίου, Ταμίας Δημ. Οἰκονόμου καὶ Μέλη οἱ κ.κ.: Λ. Χαϊταλῆς, Π. Χαϊταλῆς καὶ Ε. Οἰκονόμου.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΜΑΖΑΡΑΚΙΩΤΩΝ ΟΛΙΠΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΗΠΕΙΡΟΥ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ἡ Διοίκησις τῆς ἀδελφότητός μας, θὰ θεωρήση τιμὴ καὶ χαρά της ἂν παρευρεθῆτε στὴν ἐτήσια χοροεσπερίδα μετὰ τῆς οἰκογενείας σας καὶ φίλων τὸ Σάββατον 22 Μαρτίου καὶ ὥραν 8.30 μ.μ. ἕως πρωΐας εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «KING MINOS» πλατεῖα Ὁμονοίας.

Τὸ πλούσιον ψυχαγωγικὸν καλλιτεχνικὸν Ἠπειρωτικὸν πρόγραμμα περιλαμβάνει:

— Τὸ συγκρότημα ΝΑΠ. ΖΟΥΜΠΑ.
— Τὸν χορευτικὸν ὅμιλον Κας ΔΙΚΑΙΟΥΛΑΚΟΥ.
— Τὸν ἠθοποιὸν ΛΑΚΗ ΣΚΟΥΤΑΡΗ καὶ ἄλλα.

Τιμὴ πλήρους Δείπνου (Τὰμπλ - Ντότ) δρχ. 200 κατ' ἄτομον.

Μπύρα 22 δρχ. - Καμπᾶς 50 δρχ - Δεμέστιχα 60 δρχ. κλπ.

Μετὰ τιμῆς

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

ΠΛΗΡ.: Τηλ. 5735.495 — 366.589 — 2260.909